

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 228

47. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

2004. szeptember 11.

<u>Közleményszám</u>	Tartalom	Oldal
	I <i>Információ</i>	
	A Bíróság	
	A Bíróság	
2004/C 228/01	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-501/00. sz. Spanyol Királyság kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Az ESZAK Szerződés 4. cikk c) bekezdése és 67. cikke – A Bizottság 2496/96/ESZAK sz. határozata – Acélipari vállalatoknak nyújtott exporttámogatás – Ésszerű határidő betartása – Adólevonás – Indokolási kötelezettség – Szelektivitás – Általános intézkedés) 1	1
2004/C 228/02	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-272/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Portugál Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 76/160/EGK irányelv – Fürdővizek minősége – Határértékek be nem tartása – A Portugáliában található valamennyi édesvízi fürdőhely megjelölésének elmulasztása – Elégtelen mintavételi gyakoriság) 1	1
2004/C 228/03	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. július 15-én a C-349/01. sz. (az Arbeitsgericht Bielefeld előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH kontra az ADS Anker GmbH ügyben (Szociális politika – A 94/45/EK irányelv 4. és 11. cikke – Európai Üzemi Tanács – A közösségi szintű vállalkozások munkavállalói tájékoztatása és a velük való konzultáció – A központi irányítás azon kötelezettsége, hogy a munkavállalók képviselőinek bizonyos információkat megadjon) 2	2
2004/C 228/04	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-381/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások) 2	2
2004/C 228/05	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-495/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások) 3	3

2004/C 228/06	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-37/02. és C-38/02. sz. (Tribunal amministrativo regionale per il Veneto előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Di Lenardo Adriano Srl és Dilexport Srl kontra Ministero del Commercio con l'Estero egyesített ügyekben (Banán – A piacok közös szervezése – 896/2001/EK rendelet – Közös kereskedelmi rendszer a harmadik országokkal – Elsődleges behozatal – Érvényesség – Jogos feltevés védelme – Visszamenőlegesség – Végrehajtási hatáskör)	3
2004/C 228/07	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-144/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások)	4
2004/C 228/08	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-239/02. sz. (a Rechtbank van Koophandel te Hasselt előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Douwe Egberts NV kontra Westrom Pharma NV és társai ügyben (Jogszabályok közelítése – Az EK 28. cikk, valamint az 1999/4/EK és a 2000/13/EK irányelv értelmezése – Az 1999/4/EK irányelv érvényessége – Élelmiszerek címkézése és reklámozása – Egészségre hivatkozás tilalma)	4
2004/C 228/09	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2004. július 13-án a C-262/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – Az EK-Szerződés 59. cikke (jelenleg, módosítását követően, EK 49. cikk) – Televíziós műsorszolgáltató tevékenység – Reklám – A tagállamban forgalmazott alkoholtartalmú italoknak egyes sportesemények továbbközvetítése során látható hirdetőtáblák képernyőn feltűnésével megvalósuló közvetett televíziós reklámját tiltó nemzeti intézkedés – „Evin”-törvény)	5
2004/C 228/10	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-315/02. sz. (a Verwaltungsgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Anneliese Lenz kontra Finanzlandesdirektion für Tirol ügyben (Tőke szabad mozgása – Tőkejövedelmek adója – Osztrák eredetű tőkejövedelmek: mentesítő hatású 25 százalékos adókulcs vagy a jövedelmek egészére alkalmazandó átlagos adókulcs felének megfelelő adókulcs – Más tagállamból származó tőkejövedelmek: rendes adókulcs)	5
2004/C 228/11	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-321/02. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt Rendsburg kontra Detlev Harbs ügyben (Hatodik HÉA irányelv – 25. cikk – A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer – Mezőgazdasági vállalkozás egy részének haszonbérbeadása)	6
2004/C 228/12	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-345/02. sz. (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Pearl BV és társai kontra Hoofbedrijfschap Ambachten ügyben (Állami támogatás – Támogatás fogalma – Egy gazdasági ágazat javára szervezett kollektív reklámkampány – Az érintett ágazat vállalkozásait terhelő különdíj alapján történő finanszírozás – Közjogi szervezetek beavatkozása)	6
2004/C 228/13	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-365/02. sz. (a Korkein hallinto-oikeus előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Marie Lindfors ügyben (83/183/EGK irányelv – Lakóhely áthelyezése az egyik tagállamból a másikba – Gépjármű nyilvántartásba vétele vagy forgalomba helyezése előtt beszedett adó)	7
2004/C 228/14	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-415/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (Tagállami mulasztás – Közvetlen adók – 69/335/EKG irányelv – Tőkefelhalmozás – Tőzsdeműveleti adó – Bemutatóra szóló értékpapír kibocsátásának adója)	7

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/15	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-424/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (Tagállami mulasztás – 75/439/EGK irányelv – Hulladékolajok ártalmatlanítása – A regenerálás elsődlegessége a hulladékolajok ártalmatlanítása során)	8
2004/C 228/16	A Bíróság ítélete (nagytanács) 2004. július 13-án a C-429/02. sz. (a Cour de cassation előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Bacardi France SAS kontra Télévision française 1SA és társai ügyben (Az EK-szerződés 59. cikke (a módosítást követően EK 49. cikk) – 89/552/EGK irányelv – Határok nélküli televíziózás – Televíziós műsorszolgáltató tevékenység – Reklám – A tagállamban forgalmazott alkoholtartalmú italoknak egyes sportesemények továbbközvetítése során látható hirdetőtáblák képernyőn feltűnésével megvalósuló közvetett televíziós reklámját tiltó nemzeti intézkedés – Az „Evin” törvény)	9
2004/C 228/17	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-443/02. sz. (a Tribunale di Pordenone előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nicolas Schreiber ügyben (EK 28. cikk – 98/8/EK irányelv – Biocid termékek forgalomba hozatala – Természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa-darabka forgalomba hozatalának engedélyezését előíró tagállami jogszabály)	9
2004/C 228/18	A Bíróság ítélete (harmadik tanács) 2004. július 15-én a C-459/02. sz. Willy Gerekens, Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola kontra État du grand-duché de Luxembourg ügyben (Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Tej – Kiegészítő illeték a tej és tejtermék ágazatban – Nemzeti jogalkotás – Visszaható jelleggel megállapított illeték – A jogbiztonság elve és a visszaható hatály tilalma)	10
2004/C 228/19	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-463/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság ügyben (Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások)	10
2004/C 228/20	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 13-án a C-82/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – EK 10. cikk – Együttműködés a közösségi intézményekkel – A Bizottság tájékoztatásának elmulasztása)	11
2004/C 228/21	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-118/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Német Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – A 2000/37/EK irányelv átültetésének elmulasztása)	11
2004/C 228/22	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. július 15-én a C-119/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv átültetésének elmulasztása – Tagállamok és közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatósága)	12
2004/C 228/23	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-139/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – 2000/38/EK irányelv átültetésének elmulasztása)	12
2004/C 228/24	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. július 15-én a C-141/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság ügyben (Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása)	13

2004/C 228/25	A Bíróság ítélete (második tanács) 2004. július 15-én a C-213/03. sz. (a Cour de cassation előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région kontra Électricité de France (EDF) ügyben (A Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény (Barcelonai egyezmény) – A Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv – 6. cikk (3) bekezdése – Kibocsátási engedély – Közvetlen hatály) 13	13
2004/C 228/26	A Bíróság ítélete (első tanács) 2004. július 15-én a C-242/03. sz. (a Cour administrative előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Ministre des Finances kontra Jean-Claude Weidert és Élisabeth Paulus ügyben (Tőke szabad mozgása – Jövedelemadó – Különleges adókedvezmény a részvények és társasági részesedések megszerzésére fordított összegek esetén – Az adókedvezmény korlátozása az érintett tagállamban letelepedett társaságok részvényeinek és társasági részesedéseinek megszerzésére) 14	14
2004/C 228/27	A Bíróság ítélete (hatodik tanács) 2004. július 13-án a C-277/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben (Tagállami mulasztás – Környezet – 2000/53/EK irányelv – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása) 14	14
2004/C 228/28	A Bíróság ítélete (ötödik tanács) 2004. július 15-én a C-407/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finnország ügyben (Tagállami mulasztás – A természetes élőhelyek védelme – Vadon élő növények és állatok) 15	15
2004/C 228/29	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2004. július 15-én a C-419/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – Átültetés részleges elmulasztása – Bizonyítási teher – 2001/18/EK irányelv) 15	15
2004/C 228/30	A Bíróság ítélete (negyedik tanács) 2004. július 15-én a C-420/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (Tagállami mulasztás – Átültetés elmulasztása – 2001/18/EK irányelv) 16	16
2004/C 228/31	A Bíróság ítélete (teljes ülés) 2004. július 13-án a C-27/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Unió Tanácsa ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – EK 104. cikke – 1467/97/EK rendelet – Stabilitási és Növekedési paktum – Túlzott költségvetési hiány – EK 104. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti tanácsi határozatok – A szükséges többség hiánya – El nem fogadott határozatok – „Bizottsági ajánlásokban szereplő formális eszközök el nem fogadása” elleni kereset – Elfogadhatatlanság – „Tanács következtetései” elleni kereset) 16	16
2004/C 228/32	A Bíróság végzése (ötödik tanács) 2004. június 8-án a C-250/02. – C-253/02. sz. és a C-256/02. sz. (a Tribunal amministrativo regionale del Lazio előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Telecom Italia Mobile SpA és társai kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze egyesített ügyekben (Az eljárási szabályzat 104. cikk 3. § – A Bíróság által már eldöntött kérdésekkel azonos kérdések) 17	17
2004/C 228/33	A Bíróság végzése (ötödik tanács) 2004. június 28-án a C-445/02 P. sz. Glaverbel SA kontra OHIM ügyben (Fellebbezés – 40/94/EK rendelet – Közösségi védjegy – A termékek felületén használt motívum – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya) 17	17
2004/C 228/34	A Bíróság végzése (második tanács) 2004. június 8-án a C-268/03. sz. (a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Jean-Claude De Baeck kontra Belgische Staat ügyben (Az eljárási szabályzat 104. cikkének 3. §-a – Adóügyi jogszabályok – Természetes személyek jövedelemadója – Saját tagállamban letelepedett társaság tőkéjében birtokolt jelentős részesedés átruházása – A realizált tőkenyereség adóztatásának szabályai) 18	18

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/35	A Bíróság végzése (első tanács) 2004. május 27-én a C-517/03. sz. IAMA Consulting Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Választottbírói kikötés – Az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset – Vizontkereset – A Bíróság hatásköre)	18
2004/C 228/36	A Bíróság végzése (negyedik tanács) 2004. június 10-én a C-555/03. sz. (a Tribunal du travail de Charleroi előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Magali Warbecq kontra Ryanair Ltd ügyben (44/2001/EK rendelet – Bírósági hatáskör polgári és kereskedelmi ügyekben – Bíróság, amelynek az EK 68. cikk értelmében hatásköre van előzetes döntéshozatal iránti kérdéssel a Bírósághoz fordulni – Bíróság hatáskörének hiánya)	19
2004/C 228/37	C-223/04. sz. ügy: A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bressan Aldo kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	19
2004/C 228/38	C-232/04. sz. ügy: Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével a Nurten Güney-Görres kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	19
2004/C 228/39	C-239/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2004. június 8-án benyújtott kereset	20
2004/C 228/40	C-244/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 8-án a Német Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset	20
2004/C 228/41	C-261/04. sz. ügy: Az Arbeitsgericht Regensburg 2004. június 16-án hozott végzésével a Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	21
2004/C 228/42	C-264/04. sz. ügy: Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	21
2004/C 228/43	C-265/04. sz. ügy: A Kammarrätten i Sundsvall (Svédország) 2004. június 17-i végzésével a Margaretha Bouanich kontra Skatteverket ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	22
2004/C 228/44	C-266/04. sz. ügy, C-267/04. sz. ügy, C-268/04. sz. ügy, C-269/04. sz. ügy, C-270/04. sz. ügy: A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) 2004. április 5-i ítéleteivel a SAS Nazairdis kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a JACELI SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a KOMOGO SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a Tout pour la maison SARL kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC és a SAS Distribution Casino France kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC ügyekben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	22
2004/C 228/45	C-271/04. sz. ügy: A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével az Azienda Agricola Elena Di Doi kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	23

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/46	C-272/04. sz. ügy: A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével az Azienda Agricola Franco Piemonte kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	23
2004/C 228/47	C-274/04. sz. ügy: A Finanzgericht Hamburg 2004. június 16-i végzésével az ED & F Man Sugar Ltd. kontra Hauptzollamt Hamburg – Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	24
2004/C 228/48	C-277/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 29-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset	24
2004/C 228/49	C-278/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 29-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset	24
2004/C 228/50	C-279/04. sz. ügy: A Retten i Hørsholm (Dánia) 2004. június 4-i végzésével a Steffen Ryborg elleni büntetőügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	25
2004/C 228/51	C-280/04. sz. ügy: A Vestre Landsret 2004. június 25-i végzésével a Jyske Finans A/S kontra Skatteministeriet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	25
2004/C 228/52	C-281/04 P sz. ügy: Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-24/04. sz. Michael Leighton, Graham French és John Neiger kontra Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. május 3-án hozott végzése ellen Michael Leighton, Graham French és John Neiger által 2004. június 25-én benyújtott fellebbezés	25
2004/C 228/53	C-287/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 5-én a Svéd Királyság ellen benyújtott kereset	26
2004/C 228/54	C-290/04. sz. ügy: A Bundesfinanzhof 2004. április 28-i végzésével az FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH kontra Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	26
2004/C 228/55	C-292/04. sz. ügy: A Finanzgericht Köln 2004. június 24-i végzésével a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	27
2004/C 228/56	C-293/04. sz. ügy: A Gerechtshof 2004. június 14-én ítéletével a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	27
2004/C 228/57	C-294/04. sz. ügy: A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid 2004. július 5-i végzésével a C. Sarkatzis Herrero kontra az Instituto Madrileño de la Salud ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	28
2004/C 228/58	C-300/04. sz. ügy: A Raad van State 2004. július 13-i ítéletével az M. G. Eman és O. B. Sevinger kontra College van burgemeester en wethouders van Den Haag ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	28
2004/C 228/59	C-303/04. sz. ügy: A Tribunale di Voghera 2004. július 1-jei végzésével Lidl Italia srl kontra Comune di Stradella ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	29
2004/C 228/60	C-304/04. sz. ügy: A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével a Jacob Meijer B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	29

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/61	C-305/04. sz. ügy: A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével az Eagle International Freight B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	29
2004/C 228/62	C-306/04. sz. ügy: A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i végzésével a Compaq Computer International Corporation kontra Inspecteur van de Belastingdienst Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	30
2004/C 228/63	C-310/04. sz. ügy: A Spanyol Királyság által 2004. július 22-én az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset	30
2004/C 228/64	C-312/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 23-án a Holland Királyság ellen benyújtott kereset	31
2004/C 228/65	C-314/04. sz. ügy: A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana 2004. július 12-i végzésével R.M. Torres Aucejo kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem	31
2004/C 228/66	C-317/04. sz. ügy: Az Európai Parlament által 2004. július 27-én az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset	31
2004/C 228/67	C-318/04. sz. ügy: Az Európai Parlament által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 27-én benyújtott kereset	32
2004/C 228/68	C-319/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 23-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset	33
2004/C 228/69	C-320/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 27-én a Luxemburgi Nagyhercegség ellen benyújtott kereset	33
2004/C 228/70	C-333/04. sz. ügy: Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. augusztus 2-án a Luxemburgi Nagyhercegség ellen benyújtott kereset	34
2004/C 228/71	A C-257/02. sz. ügy törlése	34
2004/C 228/72	A C-322/02. sz. ügy törlése	34
2004/C 228/73	A C-349/02. sz. ügy törlése	34
2004/C 228/74	A C-450/02. sz. ügy törlése	34
2004/C 228/75	A C-454/02. sz. ügy törlése	35
2004/C 228/76	A C-76/03. sz. ügy törlése	35
2004/C 228/77	A C-474/03. sz. ügy törlése	35
2004/C 228/78	A C-538/03. sz. ügy törlése	35

Elsőfokú Bíróság

2004/C 228/79	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-153/01 és T-323/01. sz. Mercedes Alvarez Moreno kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített ügyekben (Tisztviselők – Kisegítő alkalmazott – Konferencia-tolmács – Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (RAA) 74. cikke – Foglalkoztatás megszüntetése) 36	36
2004/C 228/80	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-258/01. sz. Pierre Eveillard kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Fegyelmi eljárás – Visszavetés – A személyzeti szabályzat 11. és 14. cikke – A Bizottság épületeinek felügyeletére vonatkozó szerződés) 36	36
2004/C 228/81	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-276/01. sz. Mély Garroni kontra Európai Parlament ügyben (Tisztviselők – Kisegítő alkalmazott – Konferencia-tolmács – Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (RAA) 74. cikke – Jogviszony megszüntetése) 37	37
2004/C 228/82	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-307/01. sz., Jean-Paul François kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Fegyelmi eljárás rendje – Alacsonyabb fizetési fokozatba sorolás – A Bizottság épületeinek vagyónvédelmére és őrzésére vonatkozó szerződés – Ésszerű határidő – Büntetőeljárás – Kártérítési kereset) 37	37
2004/C 228/83	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 22-én a T-185/02. sz. Claude Ruiz-Picasso és társai kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Felszólalás – Összetévesztés veszélye – PICARO közösségi szövédjegy bejelentése – Korábbi PICASSO szövédjegy) 37	37
2004/C 228/84	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 24-én a T-190/02. sz., Anita Jannice Österholm kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Tisztviselők – Éves szabadságba beszámított távollét – Határidők – Kereseti jogot megalapozó érdek hiánya – Elfogadhatatlanság) 38	38
2004/C 228/85	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 22-én a T-66/03. sz. Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen sinds 1818” BV kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Felszólalás – A „Galáxia” szóbeli elemet tartalmazó ábrás megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelem – GALA korábbi nemzeti és nemzetközi szövédjegyek – Feltétlen kizáró okok – A felszólalás elutasítása – A 40/94/EK rendelet 8 cikke (1) bekezdésének b) pontja) 38	38
2004/C 228/86	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-315/02. sz. Svend Klitgaard kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Választottbírói kikötés – A PLAN program D területe keretei között létrejött szerződés – Utazási költségek – Igényérvényesítési költségek – Késedelmes fizetés) 38	38
2004/C 228/87	Az Elsőfokú Bíróság ítélete 2004. június 10-én a T-330/03. sz. Xanthippi Liakoura kontra Európai Unió Tanácsa ügyben (Tisztviselők – Előléptetés megtagadása – Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset) 39	39
2004/C 228/88	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. május 26-án a T-165/02. sz. Enrique José Lloris Maeso kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – A felperes fél tétlensége – Okafogyott kereset) 39	39
2004/C 228/89	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. június 14-én a T-267/02. sz. Rewe-Zentral AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek, formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – Bejegyzés részleges elutasítása – Felszólalás visszavonása – A kereset okafogyottá vált) 39	39

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/90	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. június 7-én a T-333/02. sz. Gestoras Pro-Amnistía és társai kontra Európai Unió Tanácsa ügyben (Kártérítési kereset – Bel- és igazságügy – A Tanács közös álláspontja – Terror cselekményekben részt vevő személyekre, csoportokra és szervezetekre vonatkozó intézkedések – Hatáskör nyilvánvaló hiánya – Nyilvánvalóan alaptalan kereset)	40
2004/C 228/91	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. május 27-én a T-358/02. sz., Deutsche Post AG és DHL International Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Állami támogatások – Az olasz hatóságok által a Poste Italiane javára nyújtott támogatások Bizottság általi jóváhagyása – A versenytársak által benyújtott megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatatlanság)	40
2004/C 228/92	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. július 2-án a T-9/03. sz. COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna és CIA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Állami támogatások – Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset – Támogatási rendszer közös piaccal való összeegyeztethetlenségét kimondó határozat – E rendszer lehetséges kedvezményezettjeinek képviselői által benyújtott kereset – Elfogadhatatlanság)	40
2004/C 228/93	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. május 27-én a T-61/03. sz. Irwin Industrial Tool Co. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (Közösségi védjegy – QUICK-GRIP szóvédjegy – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdés c) pontja – A bejegyzés elutasítása – Jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés)	41
2004/C 228/94	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. június 9-én a T-96/03. sz. Manel Camós Grau kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által az Európai-Latin-amerikai Kapcsolatok Intézetének vezetése és finanszírozása tárgyában lefolytatott vizsgálat – Esetleges összeférhetetlenség egy vizsgáló esetében – A vizsgálati csoport egy tagjának kizárásáról szóló határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Előkészítő aktusok – Elfogadhatatlanság)	41
2004/C 228/95	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. június 2-án a T-123/03. sz., Pfizer Ltd kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Emberi felhasználásra szánt gyógyszerek – A 2001/83/EK irányelv 30. cikke alapján az irányelv 32. cikke szerinti eljárás megindítása – Megsemmisítés iránti kereset – Megtámadható jogi aktus – Előkészítő aktus – Elfogadhatatlanság)	42
2004/C 228/96	Az Elsőfokú Bíróság végzése 2004. május 25-én a T-264/03. sz. Jürgen Schmoltd és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (Megsemmisítés iránti kereset – Kereset benyújtásának határideje – Természetes vagy jogi személyek – Őket személyükben érintő jogi aktusok – Határozat – Hőszigetelési szabványok – Elfogadhatatlanság)	42
2004/C 228/97	T-196/04. sz. ügy: A Ryanair Limited által 2004. május 24-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	42
2004/C 228/98	T-255/04. sz. ügy: Monique Negenman által 2004. június 21-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset	43
2004/C 228/99	A T-306/99. sz. ügy törlése	43
2004/C 228/100	A T-307/99. sz. ügy törlése	43
2004/C 228/101	A T-308/99. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/102	A T-310/99. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/103	A T-311/99. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/104	A T-312/99. sz. ügy törlése	44

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2004/C 228/105	A T-220/02. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/106	A T-242/03. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/107	A T-380/03. sz. ügy törlése	44
2004/C 228/108	A T-423/03. sz. ügy törlése	45
2004/C 228/109	A T-89/04. sz. ügy törlése	45
<hr/>		
	II <i>Előkészítő jogi aktusok</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Közlemények</i>	
2004/C 228/110	A Bíróság utolsó kiadványa az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i> HL C 201., 2004.8.7..	46

I

(Információ)

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-501/00. sz. Spanyol Királyság kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾**(Az ESZAK Szerződés 4. cikk c) bekezdése és 67. cikke – A
Bizottság 2496/96/ESZAK sz. határozata – Acélipari vállala-
toknak nyújtott exporttámogatás – Ésszerű határidő betar-
tása – Adólevonás – Indokolási kötelezettség – Szelektivitás –
Általános intézkedés)**

(2004/C 228/01)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

*(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)*

A C-501/00. sz. Spanyol Királyság (meghatalmazott: S. Ortiz Vaamonde), támogatja Diputación Foral de Álava, Diputación Foral de Vizcaya, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Gobierno del País Vasco (ügyvéd: R. Falcón y Tella) és az Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) (ügyvédek: L. Suárez de Lezo Mantilla és I. Alonso de Noriega Satrustegui) kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: G. Rozet és G. Valero Jordana) ügyben, a Bizottság a társasági adóról szóló spanyol törvényekre vonatkozó 2000. október 31-i határozatának (HL 2001., L 60., 57. o.) megsemmisítése tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet, N. Cunha Rodrigues, R. Schintgen (előadó bíró) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) A Spanyol Királyságot kötelezi a költségek viselésére.
- 3) A Diputación Foral de Álava, a Diputación Foral de Vizcaya, a Diputación Foral de Guipúzcoa, a Juntas Generales de Guipúzcoa,

a Gobierno del País Vasco és az Unión de Empresas Siderúrgicas (Unesid) maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 79., 2001.3.10.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-272/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra
Portugál Köztársaság ügyben ⁽¹⁾**(Tagállami mulasztás – 76/160/EGK irányelv – Fürdővizek
minősége – Határértékek be nem tartása – A Portugáliában
található valamennyi édesvízi fürdőhely megjelölésének elmu-
lasztása – Elégtelen mintavételi gyakoriság)**

(2004/C 228/02)

(Az eljárás nyelve: portugál)

*(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határo-
zatok Tárában” teszik közzé)*

A C-272/01. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: T. Figueira és G. Valero Jordana) kontra Portugál Köztársaság (meghatalmazott: L. Fernandes, M. Telles Romão és M. João Lois) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy a Portugál Köztársaság elmulasztotta a fürdővizek minőségéről szóló, 1975. december 8-i 76/160/EGK tanácsi irányelv (HL 1976., L 31., 1. o.) (a továbbiakban: irányelv) 1. cikkének (2) és (3) bekezdésével és a melléklettel együtt olvasott, 4. cikkének (1) bekezdésében, valamint az irányelv 6. cikkének (1) és (2) bekezdéseiben foglalt kötelezettségei teljesítését azáltal, hogy

- nem tett meg minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy
- a fürdővíz minősége megfeleljen az irányelv 3. cikkében megállapított értékeknek,
- nem tartotta be az irányelv mellékletében előírt minimum mintavételi gyakoriságot, és

nem jelölt meg minden Portugáliában található édesvízi fürdőhelyet,

a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues és N. Colneric (előadó), bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel nem tett meg minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a fürdővizek minősége megfeleljen a fürdővizek minőségéről szóló, 1975. december 8-i 76/160/EGK tanácsi irányelv 3. cikkében megállapított kötelező értékeknek, a Portugál Köztársaság elmulasztotta a fenti irányelv – a 3. cikk rendelkezéseivel és az irányelv mellékletével együtt olvasott – 4. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
- 2) A Bíróság a keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
- 3) A felek maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 245., 2001.9.1.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. július 15-én

a C-349/01. sz. (az Arbeitsgericht Bielefeld előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH kontra az ADS Anker GmbH ügyben (¹)

(Szociális politika – A 94/45/EK irányelv 4. és 11. cikke – Európai Üzemi Tanács – A közösségi szintű vállalkozások munkavállalói tájékoztatása és a velük való konzultáció – A központi irányítás azon kötelezettsége, hogy a munkavállalók képviselőinek bizonyos információkat megadjon)

(2004/C 228/03)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-349/01. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján az Arbeitsgericht Bielefeld (Németország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Betriebsrat der Firma ADS Anker GmbH és az ADS Anker GmbH között folyamatban lévő eljárásban az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű

vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv (HL L 254., 64. o.) 4. és 11. cikke értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: V. Skouris, a hatodik tanács elnökeként eljárva, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, F. Macken (előadó) és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: H. A. Rühl, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az Európai Üzemi Tanács létrehozásáról vagy a közösségi szintű vállalkozások és vállalkozáscsoportok munkavállalóinak tájékoztatását és a velük folytatott konzultációt szolgáló eljárás kialakításáról szóló, 1994. szeptember 22-i 94/45/EK tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése és 11. cikke akként értelmezendők, hogy a tagállamok kötelesek a területükön letelepedett, és az irányelv 2. cikke (1) bekezdésének e) pontja és 3. cikkének (1) bekezdése szerinti közösségi szintű vállalkozáscsoport központi irányításának, vagy 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerinti vélt központi irányításának minősülő vállalkozás számára előírni az ugyanazon csoport más tagállamban letelepedett vállalkozása részére az ez utóbbtól annak munkavállalói által kért információk megadását, amennyiben ezen információk nincsenek e második vállalkozás birtokában és amennyiben az információk az Európai Üzemi Tanács létrehozására irányuló tárgyalások megnyitásához nélkülözhetetlenek.

(¹) HL C 369., 2001.12.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-381/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A száritott takarmány ágazatban nyújtott támogatások)

(2004/C 228/04)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-381/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. Traversa) kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I. Braguglia, segítője G. de Bellis), támogatják: Finn Köztársaság (meghatalmazott: T. Pynnä) és Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Kruse) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel tartózkodik a hozzáadottérték-adó kivetésétől a száritott takarmány piacának közös szervezéséről szóló, 1995. február 21-i 603/95/EK tanácsi rendelet (HL L 63., 1. o.) végrehajtása

során nyújtott támogatások vonatkozásában, az Olasz Köztársaság elmulasztotta a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.) 11. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gilmann (előadó), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet elutasítja.
2. Az Olasz Köztársaság maga viseli költségeit.
3. A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 348., 2001.12.8

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-495/01. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Finn Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások)

(2004/C 228/05)

(Az eljárás nyelve: finn)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-495/01. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. Traversa és I. Koskinen) kontra Finn Köztársaság (meghatalmazott: T. Pynnä), támogatják: Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: W.-D. Plessing és M. Lumma) és Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Kruse és A. Falk) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel tartózkodott a hozzáadottérték-adó kivetésétől a szárított takarmány piacának közös szervezéséről szóló, 1995. február 21-i 603/95/EK tanácsi rendelet (HL L 63., 1. o.) végrehajtása során nyújtott támogatások vonatkozásában, a Finn Köztársaság elmulasztotta a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.) 11.

cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gilmann (előadó), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.
- 3) A Németországi Szövetségi Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 58., 2002.3.2.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-37/02. és C-38/02. sz. (Tribunal amministrativo regionale per il Veneto előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Di Lenardo Adriano Srl és Dilexport Srl kontra Ministero del Commercio con l'Estero egyesített ügyekben (¹)

(Banán – A piacok közös szervezése – 896/2001/EK rendelet – Közös kereskedelmi rendszer a harmadik országokkal – Elsődleges behozatal – Érvényesség – Jogos feltevés védelme – Visszamenőlegesség – Végrehajtási hatáskör)

(2004/C 228/06)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-37/02. és C-38/02. sz. egyesített ügyekben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Olaszország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Di Lenardo Adriano Srl (C-37/02.), a Dilexport Srl (C-38/02.) és a Ministero del Commercio con l'Estero között folyamatban lévő eljárásban a 404/93/EGK tanácsi rendeletnek a banán Közösségbe történő behozatalát szabályozó rendelkezések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 7-i 896/2001/EK bizottsági rendelet 1., 3., 5., 6. és 31. cikkei érvényességére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans a tanács elnöke, J.-P. Puissechet és R. Schintgen (előadó), bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vizsgálata nem tárt fel olyan tény, amely érintené a 404/93/EGK tanácsi rendeletnek a banán Közösségbe történő behozatalát szabályozó rendelkezések tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2001. május 7-i 896/2001/EK bizottsági rendelet 1. cikkének, 3. cikkének, 5. cikkének, 6. cikk c) pontjának és 31. cikkének érvényességét.

(¹) HL C 97., 2002.4.20.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-144/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások)

(2004/C 228/07)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-144/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. Traversa és K. Gross) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: M. Lumma), támogatják: Finn Köztársaság (meghatalmazott: T. Pynnä és E. Bygglin) és Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Kruse és A. Falk) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel tartózkodott a hozzáadott-érték-adó kivetésétől a szárított takarmány piacának közös szervezéséről szóló, 1995. február 21-i 603/95/EK tanácsi rendelet (HL L 63., 1. o.) végrehajtása során nyújtott támogatások vonatkozásában, a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.) 11. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissechet, J. N. Cunha-Rodrigues és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet elutasítja.

2. Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.

3. A Finn Köztársaság és a Svéd Királyság maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 156., 2002.6.29.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-239/02. sz. (a Rechtbank van Koophandel te Hasselt előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Douwe Egberts NV kontra Westrom Pharma NV és társai ügyben (¹)

(Jogszabályok közelítése – Az EK 28. cikk, valamint az 1999/4/EK és a 2000/13/EK irányelv értelmezése – Az 1999/4/EK irányelv érvényessége – Élelmiszerek címkézése és reklámozása – Egészségre hivatkozás tilalma)

(2004/C 228/08)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-239/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Rechtbank van Koophandel te Hasselt (Belgium) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Douwe Egberts NV és a Westrom Pharma NV, Christophe Souranis, az „Établissements FICS” cégnév alatt, valamint a Douwe Egberts NV és FICS-World BVBA között folyamatban lévő eljárásban az EK 28. cikkének értelmezésére, a kávé- és cikória-kivonatokról szóló, 1999. február 22-i 1999/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 66., 26. o.) 2. cikkének értelmezésére és érvényességére, és az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.) 18. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, J. P. Puissechet, J. N. Cunha Rodrigues (előadó), R. Schintgen és N. Coleric, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A kávé- és cikória-kivonatokról szóló, 1999. február 22-i 1999/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az ezen irányelv mellékletében említett termékek forgalomba hozatalakor nem kizárt az árumegnevezés mellett más megnevezések, például kereskedelmi név és fantázianév használata.
- 2) Az élelmiszerek címkézésére, kiszerezésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 30-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikkének (1) és (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy, a vitatotthoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely megtiltja a „fogyásra” és az „orvosi ajánlásokra, igazolásokra, nyilatkozatokra, véleményekre vagy jóváhagyó nyilatkozatokra” vonatkozó hivatkozásokat az élelmiszerek címkézésében és kiszerezésében.
- 3) Az EK 28. cikkét és az EK 30. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan nemzeti szabályozás, amely a más tagállamokból behozott élelmiszerek tekintetében megtiltja a „fogyásra” és az „orvosi ajánlásokra, igazolásokra, nyilatkozatokra, véleményekre vagy jóváhagyó nyilatkozatokra” vonatkozó hivatkozásokat.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. július 13-án

a C-262/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Az EK-Szerződés 59. cikke (jelenleg, módosítását követően, EK 49. cikk) – Televíziós műsorszolgáltató tevékenység – Reklám – A tagállamban forgalmazott alkoholtartalmú italoknak egyes sportesemények továbbközvetítése során látható hirdetőtáblák képernyőn feltűnésével megvalósuló közvetett televíziós reklámját tiltó nemzeti intézkedés – „Evin”-törvény)

(2004/C 228/09)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-262/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H. van Lier), támogatja: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: K. Manji, segítője: K. Beal) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazottak: G. de Bergues és R. Loosli-Surrans) ügyben, annak megállapítása iránt benyújtott kereset tárgyában, hogy a más tagállamok területén zajló sporteseményeknek a francia televíziós csatornák által Franciaországban történő televíziós közvetítésének az alkoholtartalmú

italok reklámjai előzetes eltávolításától való függővé tételével a Francia Köztársaság elmulasztotta az EK-Szerződés 59. cikke (jelenleg, módosítását követően, EK 49. cikk) alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, elnök, P. Jann (előadó), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet és J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen, S. von Bahr és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi vezető tisztviselő, 2004. július 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottsága köteles viselni a költségeket.
- 3) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága költségeit maga viseli.

(¹) HL C 202., 2002.8.24.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-315/02. sz. (a Verwaltungsgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Anneliese Lenz kontra Finanzlandesdirektion für Tirol ügyben (¹)

(Tőke szabad mozgása – Tőkejövödelmek adója – Osztrák eredetű tőkejövödelmek: mentesítő hatású 25 százalékos adókulcs vagy a jövödelmek egészére alkalmazandó átlagos adókulcs felének megfelelő adókulcs – Más tagállamból származó tőkejövödelmek: rendes adókulcs)

(2004/C 228/10)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-315/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) által az EK 234. cikke alapján előterjesztett, az e bíróság előtt Anneliese Lenz és Finanzlandesdirektion für Tirol között folyamatban lévő eljárásban az EK-Szerződés 73b. és 73d. cikkének (jelenleg az EK 56. cikke és az EK 58. cikke) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, vezető tisztviselő: M.-F. Contet, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Az EK-Szerződés 73b. cikke és 73d. cikkének (1) és (3) bekezdése (jelenleg az EK 56. cikke és az EK 58. cikkének (1) és (3) bekezdése) ellentétesek egy olyan szabályozással, amely kizárólag az osztrák eredetű tőkejövedelmek jogosultjai számára teszi lehetővé, hogy válasszanak a 25 százalékos adókulcsú mentesítő jellegű adó és a rendes jövedelemadó felére csökkentett adókulcsa között, míg egy más tagállamból származó tőkejövedelmeket kötelezően a rendes jövedelemadóval – az adókulcs csökkentése nélkül – adóztat meg.
2. Annak megtagadása, hogy a más tagállamból származó tőkejövedelmek jogosultjainak ugyanazokat az adókedvezményeket biztosítsák, mint amelyekben az osztrák eredetű tőkejövedelmek jogosultjai részesülnek, nem indokolható azzal a körülménnyel, hogy a más tagállamban letelepedett társaságok jövedelmeit ott alacsonyabb mértékű adó terheli.

(¹) HL C 261., 2002.10.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-321/02. sz. (a Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt Rendsburg kontra Detlev Harbs ügyben (¹)

(Hatodik HÉA irányelv – 25. cikk – A mezőgazdasági termelőkre vonatkozó közös átalányadózási rendszer – Mezőgazdasági vállalkozás egy részének haszonbérbeadása)

(2004/C 228/11)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítás az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” kerül közzétételre)

A C-321/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Bundesfinanzhof (Németország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Finanzamt Rendsburg és Detlev Harbs között folyamatban lévő eljárásban a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló hatodik, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.) 25. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr (előadó), R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló hatodik, 1977. május 17-i 77/388/EGK sz. tanácsi irányelv 25. cikke úgy értelmezendő, hogy egy mezőgazdasági termelő, aki hosszú távra haszonbérbe és/vagy bérbe adta mezőgazdasági vállalkozásának lényeges elemeit, és annak fennmaradó elemeivel folytatja mezőgazdasági tevékenységét, amelynek tekintetében a fenti cikk szerinti közös átalányadózási rendszer alanya, nem alkalmazhatja ezt az átalányadózási rendszert az ilyen haszonbérletből vagy bérletből származó bevételére. Az ebből származó bevételek az általános vagy adott esetben az egyszerűsített hozzáadottérték-adó szabályok hatálya alá tartoznak.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-345/02. sz. (a Hoge Raad der Nederlanden előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Pearl BV és társai kontra Hoofbedrijfschap Ambachten ügyben (¹)

(Állami támogatás – Támogatás fogalma – Egy gazdasági ágazat javára szervezett kollektív reklámkampány – Az érintett ágazat vállalkozásait terhelő különdíj alapján történő finanszírozás – Közjogi szervezetek beavatkozása)

(2004/C 228/12)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-345/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Pearl BV, Hans Puijs Optiek Franchise BV, Rinck Opticiens BV és a Hoofbedrijfschap Ambachten között folyamatban lévő eljárásban az EK-Szerződés 92. cikke (1) bekezdésének (jelenleg, módosítást követően EK 87. cikk (1) bekezdés) és az EK-Szerződés 93. cikke (3) bekezdésének (jelenleg EK 88. cikk (3) bekezdés) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK-Szerződés 92. cikkének (1) bekezdését (jelenleg, módosítást követően EK 87. cikk (1) bekezdés) és 93. cikkének (3) bekezdését (jelenleg EK 88. cikk (3) bekezdés) úgy kell értelmezni, hogy egy közjogi szakmai szervezet által a tagjai javára szervezett és általuk elhatározott reklámkampánynak az említett tagoktól beszedett és kötelezően e célra fordítandó forrásokból való finanszírozása érdekében hozott rendeletek nem képezik lényegi elemét egy, az e rendelkezések szerinti támogatási intézkedésnek, és nem kell azokról előzetesen tájékoztatni a Bizottságot, amennyiben megállapítható, hogy a finanszírozást olyan forrásokból biztosították, amelyekkel az adott közjogi szakmai szervezet sohasem rendelkezhetett szabadon.

(¹) HL C 289., 2002.11.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-365/02. sz. (a Korkein hallinto-oikeus előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Marie Lindfors ügyben (¹)

(83/183/EGK irányelv – Lakóhely áthelyezése az egyik tagállamból a másikba – Gépjármű nyilvántartásba vétele vagy forgalomba helyezése előtt beszedett adó)

(2004/C 228/13)

(Az eljárás nyelve: finn)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-365/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) által előterjesztett, az e bíróság előtt Marie Lindfors által indított eljárásban a magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv (HL L 105., 64. o.) 1. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: H. von Holstein, hivatalvezető-helyettes, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A magánszemélyek személyes tulajdonának valamely tagállamból történő végleges behozatalára alkalmazandó adómentességekről szóló, 1983. március 28-i 83/183/EGK tanácsi irányelv 1. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem tiltja, hogy egy gépjármű tulajdonos lakóhelyének egyik tagállamból a másikba való áthelyezése esetén a gépjármű nyilvántartásba vétele vagy forgalomba helyezése előtt abban a tagállamban, amelybe a lakóhelyét áthelyezte, olyan adó kerüljön levonásra, mint amelyről az autoverolaki (1482/1994) (a gépjárműadóról szóló törvény) rendelkezik. Tekintettel azonban az EK 18. cikkéből eredő követelményekre, a kérdést feltevő bíróságra hárul annak megállapítása, hogy a nemzeti jog alkalmazása biztosítja-e ezen adó esetében, hogy az említett tulajdonos ne kerüljön kedvezőtlenebb helyzetbe, mint amelyben azon állampolgárok vannak, akik állandó jelleggel telepedtek le a szóban forgó tagállamban, továbbá, hogy adott esetben az elbánás különbözősége objektív és az érintett személyek lakóhelyétől független szempontokkal igazolható-e, és arányban áll-e a nemzeti jog törvényesen követett céljával.

(¹) HL C 323., 2002.12.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-415/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – Közvetlen adók – 69/335/EKG irányelv – Tőkefelhalmozás – Tőzsdeműveleti adó – Bemutatóra szóló értékpapír kibocsátásának adója)

(2004/C 228/14)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-415/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: R. Lyal és C. Giolito), kontra Belga Királyság (meghatalmazott: A. Snoecx, segítője B. van de Walle de Ghelcke) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy

– azzal, hogy gazdasági társaság vagy befektetési alap alapításánál, tőkeemelésénél vagy kötvénykibocsátásánál kiadott új értékpapír Belgiumban történő jegyzésére tőzsdeműveleti adót vet ki,

– azzal, hogy belga vagy külföldi nyilvános alapok által gazdasági társaság vagy befektetési alap alapításánál, tőkeemelésénél vagy kötvénykibocsátásánál kiadott bemutatóra szóló új értékpapír tényleges kiszolgáltatására bemutatóra szóló értékpapír kiadásának adóját veti ki,

a Belga Királyság elmulasztotta az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel (HL L 156., 23. o.) módosított, a tőkeemelést [helyes fordítása: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv (HL L 249., 25. o.) 11. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, R. Schintgen (előadó), F. Macken és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: M. A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A Belga Királyság elmulasztotta az 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a tőkeemelést [helyes fordítása: tőkefelhalmozást] terhelő közvetett adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelv 11. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését

azzal, hogy gazdasági társaság vagy befektetési alap alapításánál, tőkeemelésénél vagy kötvénykibocsátásánál kiadott új értékpapír Belgiumban történő jegyzésére tőzsdeműveleti adót vet ki,

azzal, hogy belga vagy külföldi nyilvános alapok által gazdasági társaság vagy befektetési alap alapításánál, tőkeemelésénél vagy kötvénykibocsátásánál kiadott bemutatóra szóló új értékpapír tényleges kiszolgáltatására bemutatóra szóló értékpapír kiadásának adóját vet ki,

2. a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-424/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – 75/439/EGK irányelv – Hulladék-olajok ártalmatlanítása – A regenerálás elsődlegessége a hulladékolajok ártalmatlanítása során)

(2004/C 228/15)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-424/02. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: X. Lewis és M. Konstantinidis), kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: M. Bethell, segítője M. Demetriou) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen, az 1986. december 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel (HL 1987. L 42., 43. o.) módosított, a hulladék-olajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv (HL 1975 L 194, 23. o.) 3. cikk (1) bekezdésének, amelynek értelmében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék-olajok ártalmatlanítása elsősorban regenerálás útján történjen, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: L. Hewlett, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem hozta meg az 1986. december 22-i 87/101/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a hulladék-olajok ártalmatlanításáról szóló, 1975. június 16-i 75/439/EGK tanácsi irányelv 3. cikk (1) bekezdésében előírt szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a hulladék-olajok ártalmatlanítása elsősorban regenerálás útján történjen, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta ezen irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 19., 2003.1.25.

⁽¹⁾ HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2004. július 13-án

a C-429/02. sz. (a Cour de cassation előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Bacardi France SAS kontra Télévision française 1SA és társai ügyben ⁽¹⁾

(Az EK-szerződés 59. cikke (a módosítást követően EK 49. cikk) – 89/552/EGK irányelv – Határok nélküli televíziózás – Televíziós műsorszolgáltató tevékenység – Reklám – A tagállamban forgalmazott alkoholtartalmú italoknak egyes sportesemények továbbközvetítése során látható hirdetőtáblák képernyőn feltűnésével megvalósuló közvetett televíziós reklámját tiltó nemzeti intézkedés – Az „Evin” törvény)

(2004/C 228/16)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-429/02. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Cour de cassation (Franciaország) által előterjesztett, az EK 234. cikke értelmében az e Bíróság előtt a Bacardi France SAS, korábban Bacardi-Martini SAS és a Télévision française 1 SA (TF1), a Groupe Jean-Claude Darmon SA, valamint a Giro Sport SARL között folyamatban levő perben a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK tanácsi irányelv (HL L 298., 23. o.), valamint az EK-szerződés 59. cikkének (a módosítást követően EK 49. cikk) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris, elnök, P. Jann (előadó), A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen, S. von Bahr és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, vezető tisztviselő, 2004. július 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelv 2. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondata nem tiltja, hogy egy tagállam tiltsa az ezen államban forgalmazott alkoholtartalmú italok olyan közvetett televíziós reklámját, ami a más tagállamokban rendezett kétoldali sportesemények közvetítése során a televízióban megjelenő hirdetőtáblák útján valósul meg.

Az ilyen közvetett televíziós reklám nem tekinthető „televíziós reklámmak” a 89/552/EGK irányelv 1. cikkének b) pontja, valamint ezen irányelv 10. és 11. cikke értelmében.

2. Az EK-szerződés 59. cikke (a módosítást követően EK 49. cikk) nem tiltja, hogy egy tagállam tiltsa az ezen államban forgalmazott alkoholtartalmú italok olyan közvetett televíziós reklámját, ami a más tagállamokban rendezett kétoldali sportesemények közvetítése során a televízióban megjelenő hirdetőtáblák útján valósul meg.

⁽¹⁾ HL C 19., 2003.1.25.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-443/02. sz. (a Tribunale di Pordenone előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Nicolas Schreiber ügyben ⁽¹⁾

(EK 28. cikk – 98/8/EK irányelv – Biocid termékek forgalomba hozatala – Természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa-darabka forgalomba hozatalának engedélyezését előíró tagállami jogszabály)

(2004/C 228/17)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-443/02. sz. ügyben a Tribunale di Pordenone (Olaszország) által az előtte Nicolas Schreiber ellen folyamatban lévő büntetőeljárás során a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 123., 1. o.) és az EK 28. cikk értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta és K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: L. Hewlett, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló, 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikk (2) bekezdés ii) pontja nem tiltja meg egy tagállamnak, hogy a természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa-darabka forgalomba hozatalát előzetes engedélyezéshez kösse.

Ez a fadarabka ugyanis nem minősíthető egyalapanyagú és ezért Olaszországban minden előzetes engedélyezés és lajstromozás nélkül forgalomba hozható terméknek, hanem azt a 98/8 irányelv szerinti „biocid terméknek” kell minősíteni.

- 2) A 98/8 irányelv 4. cikk (1) bekezdése nem tiltja meg egy tagállamnak, hogy előzetes engedélyezéshez kösse egy másik tagállamban már jogszerűen, előzetes engedélyezési vagy lajstromozási kötelezettség nélkül forgalmazott természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa-darabka forgalomba hozatalát.
- 3) Az a tény, hogy egy tagállam előzetes engedélyezéshez köti egy másik tagállamban már jogszerűen, előzetes engedélyezési vagy lajstromozási kötelezettség nélkül forgalmazott természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa-darabka forgalomba hozatalát, az EK 28. cikkével ellentétes azonos hatású intézkedésnek minősül, amelyet azonban indokolhatnak az EK 30. cikk szerinti közegészségvédelmi szempontok.

(¹) HL C 31., 2003.02.08.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2004. július 15-én

a C-459/02. sz. Willy Gerekens, Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola kontra État du grand-duché de Luxembourg ügyben (¹)

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Tej – Kiegészítő illeték a tej és tejtermék ágazatban – Nemzeti jogalkotás – Visszaható jelleggel megállapított illeték – A jogbiztonság elve és a visszaható hatály tilalma)

(2004/C 228/18)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-459/02. sz. Willy Gerekens, Association agricole pour la promotion de la commercialisation laitière Procola kontra État du grand-duché de Luxembourg ügyben, amelynek tárgya a Cour de Cassation (Luxemburg) által az EK 234. cikkre hivatkozással a fenti ügyben a Bírósághoz intézett előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi jog jogbiztonságról szóló alapelvének és a visszaható hatály tilalmának értelmezése egy, a tejtermelési kvóták körében egy előző, a Bíróság által diszkriminatív minősített jogszabály helyett hozott nemzeti jogszabályt érintően, amely a tej- és tejtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 804/68/EGK tanácsi rendeletet módosító, 1984. március 31-i 856/84/EGK tanácsi rendelet (HL L 90., 10. o.), és a 804/68/EGK tanácsi rendelet 5. quater cikkben foglalt

járuléktól tej- és tejtermékágazatban történő alkalmazásáról általános rendelkezéseket tartalmazó, 1984. március 31-i 857/84/EGK tanácsi rendelet (HL L 90., 13. o.) hatályba lépése után, de összhangban a helyettesítésre került nemzeti jogszabállyal, lehetővé teszi az említett termelési kvóták túllépésének visszaható hatállyal történő szankcionálását, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai A. Rosas, a harmadik tanács elnöke, R. Schintgen és N. Colneric (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

A közösségi jog jogbiztonságról szóló alapelve és a visszaható hatály tilalma nem mond ellent annak, hogy egy termelési kvótákat megállapító közösségi jogszabály, mint a tej- és tejtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 804/68/EGK tanácsi rendeletet módosító, 1984. március 31-i 856/84/EGK tanácsi rendelet, és a 804/68/EGK tanácsi rendelet 5. quater cikkben foglalt járuléktól tej- és tejtermékágazatban történő alkalmazásáról általános rendelkezéseket tartalmazó, 1984. március 31-i 857/84/EGK tanácsi rendelet alkalmazása miatt egy tagország egy, a Bíróság által diszkriminatív minősített jogszabály helyettesítésére új jogszabályt fogadjon el, amely visszaható hatállyal, de a helyettesített jogszabállyal összhangban alkalmazandó az említett rendeletek hatályba lépése után keletkezett termelési kvóta túllépése esetén.

(¹) HL C 44., 2003.2.22.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-463/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 77/388/EGK irányelv – HÉA – 11. cikk A. rész (1) bekezdés a) pont – Adóalap – Az árral közvetlenül összefüggő támogatás – 603/95/EK rendelet – A szárított takarmány ágazatban nyújtott támogatások)

(2004/C 228/19)

(Az eljárás nyelve: svéd)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-463/02. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: E. Traversa és K. Simonsson) kontra Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Falk), támogatja: a Finn Köztársaság

(meghatalmazott: T. Pynnä) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel tartózkodott a szárított takarmány piacának közös szervezéséről szóló, 1995. február 21-i 603/95/EK tanácsi rendelet (HL L 63., 1. o.) végrehajtása során nyújtott támogatásokra a hozzáadottérték-adó kivetésétől, a Svéd Királyság elmulasztotta a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.) 11. cikkéből rá háruló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues és N. Colneric, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: L. Hewlett, vezető tisztviselő, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) Az Európai Közösségek Bizottságát kötelezi a költségek viselésére.
- 3) A Finn Köztársaság maga viseli költségeit.

(¹) HL C 55., 2003.3.8

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 13-án

a C-82/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – EK 10. cikk – Együttműködés a közösségi intézményekkel – A Bizottság tájékoztatásának elmulasztása)

(2004/C 228/20)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-82/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: A. Aresu) kontra Olasz Köztársaság (meghatalmazott: I.M. Braguglia, segítője: A. Cingolo és P. Gentili) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem az elvárható módon működött együtt a Bizottsággal egy, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő ügyben, az Olasz Köztársaság elmulasztotta az EK 10. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (második tanács), tagjai C.W.A. Timmermans, a

tanács elnöke, C. Gulmann, J.N. Cunha Rodrigues, F. Macken és N. Colneric (előadó) bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem az elvárható módon működött együtt a Bizottsággal egy, a munkavállalók egészségét és biztonságát érintő, a lombardiai Mandello di Lario (Olaszország) településen elhelyezett tisztítóberendezéssel kapcsolatos ügyben az Olasz Köztársaság elmulasztotta az EK 10. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
2. Az Olasz Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 101., 2003.4.26.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-118/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Német Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – A 2000/37/EK irányelv átültetésének elmulasztása)

(2004/C 228/21)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-118/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: U. Wölker és H. Støvlbæk) kontra Német Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: A. Tiemann) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem hozta meg a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket amelyek szükségessé ahhoz, hogy eleget tegyen az állatgyógyászati készítményekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1981. szeptember 28-i 81/851/EGK tanácsi irányelv (HL L 139., 25. o.) VI. bis fejezetét módosító, 2000. június 5-i 2000/37/EK bizottsági irányelvben foglaltaknak vagy mert ezen rendelkezésekről nem tájékoztatta a Bizottságot a Német Szövetségi Köztársaság elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann, (előadó bíró), a tanács elnöke, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász és M. Ilešič, bírák, főtanácsnok: A Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem hozta meg a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az állatgyógyászati készítményekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1981. szeptember 28-i 81/851/EGK tanácsi irányelv (HL L 139., 25. o.) VI. bis fejezetét módosító, 2000. június 5-i 2000/37/EK bizottsági irányelvben foglaltaknak vagy mert e körben hozott intézkedéseiről nem tájékoztatta a Bizottságot a Német Szövetségi Köztársaság elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Németország köteles a költségek viselésére.

(¹) HL C 112., 2003.5.10.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. július 15-én

a C-119/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv átültetésének elmulasztása – Tagállamok és közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatósága)

(2004/C 228/22)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-119/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: G. Rozet), kontra Francia Köztársaság (meghatalmazottak: G. de Bergues és C. Lemaire) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 80/723/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. július 26-i 2000/52/EK bizottsági irányelvnek (HL L 193., 75. o.), vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Francia Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann, a tanács elnöke, S. von Bahr (előadó), R. Silva de Lapuerta bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 80/723/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. július 26-i 2000/52/EK bizottsági irányelvnek vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket, a Francia Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 112., 2003.5.10.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-139/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 2000/38/EK irányelv átültetésének elmulasztása)

(2004/C 228/23)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-139/03. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: J. C. Schieferer és H. Stølvbæk), kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: A. Tiemann) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a gyógyszerkülönlegességekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 75/319/EGK irányelv V.a. fejezetének (Gyógyszerek káros mellékhatásának felügyelete) módosításáról szóló, 2000. június 5-i 2000/38/EK bizottsági irányelvnek (HL L 139., 28. o.), illetve ezeket a rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte, a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a tanács elnöke, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász és M. Ilešič, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a gyógyszer-különlegességekre vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 75/319/EGK irányelv V.a. fejezetének (Gyógyszerek káros mellékhatásának felügyelete) módosításáról szóló, 2000. június 5-i 2000/38/EK irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. A Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. július 15-én

a C-141/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság ügyben (¹)

(Tagállami mulasztás – 2000/52/EK irányelv – Az előírt határidőn belül történő átültetés elmulasztása)

(2004/C 228/24)

(Az eljárás nyelve: svéd)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-141/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Flett és P. Hellström), kontra Svéd Királyság (meghatalmazott: A. Kruse) ügyben, az EK 226. cikke szerinti tagállami mulasztás megállapítása iránti, 2003. március 28-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai J.-P. Puissech, a tanács elnöke, F. Macken (előadó) és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a tagállamok és a közzállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról szóló, 80/723/EGK irányelv módosításáról szóló, 2000. július 26-i 2000/52/EK bizottsági irányelvnek, a svéd Királyság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

A Svéd Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 146., 2003.6.21.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2004. július 15-én

a C-213/03. sz. (a Cour de cassation előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région kontra Électricité de France (EDF) ügyben (¹)

(A Földközi-tenger szennyezés elleni védelméről szóló egyezmény (Barcelonai egyezmény) – A Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv – 6. cikk (3) bekezdése – Kibocsátási engedély – Közvetlen hatály)

(2004/C 228/25)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-213/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Cour de cassation (Franciaország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Etang de Berre et de la région és az Électricité de France (EDF) között folyamatban lévő eljárásban az 1983. február 28-i 83/101/EGK tanácsi határozattal (HL L 67., 1. o.) jóváhagyott, az Athénban 1980. május 17-én aláírt, a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv 6. cikke (3) bekezdésének, valamint ugyanezen jegyzőkönyvnek az 1999. október 22-i 1999/801/EK tanácsi határozattal (HL L 322., 18. o.) jóváhagyott, a Szirakúzában 1996. március 7-én és 8-án megtartott meghatalmazotti konferencián módosított 6. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, a tanács elnöke, C. Gulmann, J.-P. Puissech, J. N. Cunha Rodrigues és R. Schingten (előadó), bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Az 1983. február 28-i 83/101/EGK tanácsi határozattal jóváhagyott, az Athénban 1980. május 17-én aláírt, a Földközi-tenger szárazföldi eredetű szennyezés elleni védelméről szóló jegyzőkönyv 6. cikkének (3) bekezdése, valamint – hatályba lépését követően – ugyanezen jegyzőkönyvnek az 1999. október 22-i 1999/801/EK tanácsi határozattal jóváhagyott, a Szirakúzában 1996. március 7-én és 8-án megtartott meghatalmazotti konferencián módosított 6. cikkének (1) bekezdése közvetlen hatállyal rendelkezik, oly módon, hogy az említett rendelkezésekre valamennyi érintett személy közvetlenül hivatkozhat a nemzeti bíróságok előtt.

2) E rendelkezéseket akként kell értelmezni, hogy – a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok által kiadott engedély hiányában – tiltják a Földközi tengerrel összeköttetésben lévő sós vizű tóba olyan anyagok bocsátását, amelyek – mérgezőek lévén – káros hatást gyakorolnak a tengeri környezet oxigénháztartására.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(hatodik tanács)

2004. július 13-án

a C-277/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – Környezet – 2000/53/EK irányelv – Az előírt határidőn belüli átültetés elmulasztása)

(2004/C 228/27)

(Az eljárás nyelve: angol)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2004. július 15-én

a C-242/03. sz. (a Cour administrative előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Ministre des Finances kontra Jean-Claude Weidert és Élisabeth Paulus ügyben ⁽¹⁾

(Tőke szabad mozgása – Jövedelemadó – Különleges adókedvezmény a részvények és társasági részesedések megszerzésére fordított összegek esetén – Az adókedvezmény korlátozása az érintett tagállamban letelepedett társaságok részvényeinek és társasági részesedéseinek megszerzésére)

(2004/C 228/26)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-242/03. sz. ügyben a Bírósághoz a Cour administrative (Luxembourg) által az EK 234. cikke alapján előterjesztett, az e bíróság előtt a Ministre des Finances kontra Jean-Claude Weidert és Élisabeth Paulus között folyamatban levő eljárásban az EK 56. cikke (1) bekezdésének és az EK 58. cikke (1) bekezdése a) pontjának értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai P. Jann (előadó), a tanács elnöke, A. Rosas és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

Az EK 56. cikkének (1) bekezdése és az EK 58. cikke (1) bekezdésének a) pontja ellentétes egy tagállam olyan törvényi rendelkezésével, amely kizárja, hogy természetes személyeknek jövedelemadóalap-csökkentést nyújtsanak a többi tagállamban letelepedett tőketársaságban pénzbeli hozzájárulást megtestesítő részvények vagy társasági részesedések megszerzése esetén.

⁽¹⁾ HL C 184., 2003.8.2.

A C-277/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazottak: X. Lewis és Konstantinidis), kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: C. Jackson) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az elhasználandó járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 269., 34. o.), vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv, különösen annak 10. cikkének (1) bekezdése, alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: J.-P. Puissechot, a tanács elnöke, F. Macken (előadó) és S. von Bahr, bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen az elhasználandó járművekről szóló, 2000. szeptember 18-i 2000/53/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta az említett irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(ötödik tanács)

2004. július 15-én

a C-407/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága kontra Finnország ügyben ⁽¹⁾*(Tagállami mulasztás – A természetes élőhelyek védelme – Vadon élő növények és állatok)*

(2004/C 228/28)

(Az eljárás nyelve: finn)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-407/03. sz. az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. van Beek és M. Huttunen) kontra Finnország (meghatalmazott: A. Guimaraes-Purokoski) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel a jogrendjében nem biztosított elégséges mértékű jogi biztosítékokat a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelv (HL L 206., 7. o.) 6. cikkének (3) bekezdésében előírt azon kötelezettségére vonatkozóan, hogy minden egyes program esetén – ideértve azon programokat is, amelyek esetén környezeti hatásvizsgálat készül – megfelelő vizsgálatot kell folytatni, Finnország elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann, a tanács elnöke, S. von Bahr és R. Silva de Lapuerta (előadó), bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel a jogrendjében nem biztosított elégséges mértékű jogi biztosítékokat a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK irányelv (HL L 206., 7. o.) 6. cikkének (3) bekezdésében előírt azon kötelezettségére vonatkozóan, hogy minden egyes program esetén – ideértve azon programokat is, amelyek esetén környezeti hatásvizsgálat készül – megfelelő vizsgálatot kell folytatni, Finnország elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
2. Finnország köteles a költségek viselésére.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(negyedik tanács)

2004. július 15-én

a C-419/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben ⁽¹⁾*(Tagállami mulasztás – Átültetés részleges elmulasztása – Bizonyítási teher – 2001/18/EK irányelv)*

(2004/C 228/29)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-419/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: U. Wölker és F. Simonetti) kontra Francia Köztársaság (meghatalmazott: G. de Bergues és D. Petrausch) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem fogadta el az ahhoz szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, hogy eleget tegyen a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (HL L 106., 1. o.) vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket a Francia Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai J. N. Cunha Rodrigues, a tanács elnöke, N. Colneric és K. Schiemann (előadó), bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetéséhez szükséges törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek eltérnek vagy meghaladják a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 1990. április 23-i 90/220/EGK tanácsi irányelv átültetéséhez szükségeseket, a Francia Köztársaság elmulasztotta a 2001/18/EK irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.
2. A keresetet ezt meghaladóan elutasítja.
3. A felek maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(negyedik tanács)

2004. július 15-én

a C-420/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami mulasztás – Átültetés elmulasztása – 2001/18/EK irányelv)

(2004/C 228/30)

(Az eljárás nyelve: német)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-420/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: U. Wölker) kontra Németországi Szövetségi Köztársaság (meghatalmazott: W.-D. Plessing és M. Lumma) ügyben, annak megállapítása tárgyában, hogy mivel nem léptette hatályba a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 106., 1. o.) végrehajtásához szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy legalábbis nem közölte a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, a Bíróság (negyedik tanács), tagjai J. N. Cunha Rodrigues, a tanács elnöke, L. Lenaerts és K. Schiemann (előadó), bírák, főtanácsnok: C. Stix-Hackl, hivatalvezető: R. Grass, 2004. július 15-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését.

2. Németországi Szövetségi Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 275., 2003.11.15.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(teljes ülés)

2004. július 13-án

a C-27/04. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Európai Unió Tanácsa ügyben ⁽¹⁾

(Megsemmisítés iránti kereset – EK 104. cikke – 1467/97/EK rendelet – Stabilitási és Növekedési paktum – Túlzott költségvetési hiány – EK 104. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti tanácsi határozatok – A szükséges többség hiánya – El nem fogadott határozatok – „Bizottsági ajánlásokban szereplő formális eszközök el nem fogadása” elleni kereset – Elfogadhatatlanság – „Tanács következtetései” elleni kereset)

(2004/C 228/31)

(Az eljárás nyelve: francia)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-27/04. sz., Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: M. Petite, A. van Solinge és P. Aalto) kontra Európai Unió Tanácsa (meghatalmazott: J.-C. Piris, T. Middleton és J. Monteiro) ügyben, az alábbi, 2003. november 25-i tanácsi aktusok megsemmisítése iránti kérelmek tárgyában:

- a Francia Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság vonatkozásában hozott azon határozatok, amelyek nem fogadták el azokat a formális eszközöket, amelyek az EK 104. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti bizottsági ajánlásokban szerepelnek;
- e két tagállam vonatkozásában „[a Francia Köztársaság és a Németországi Szövetségi Köztársaság] által az Európai Közösséget létrehozó szerződés 104. cikke (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlásoknak eleget téve hozott intézkedések értékeléséről és a hiány csökkentését célzó, a túlzott hiányt orvosló új intézkedések vizsgálatáról szóló tanácsi következtetések”, amelyek a túlzott hiány esetén követendő eljárás felfüggesztéséről, a szerződésben nem említett eszközök használatáról, és az EK 104. cikkének (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlások módosításáról rendelkeznek,

a Bíróság (teljes ülés), tagjai V. Skouris, elnöke, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann (előadó), J.-P. Puissech et J. N. Cunha Rodrigues, tanácselnökök, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: M.-F. Contet, vezető tisztviselő, 2004. július 13-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. Az Európai Közösségek Bizottságának keresete, mivel arra irányul, hogy a Bíróság semmisítse meg a Bizottságnak az EK 104. cikkének (8) és (9) bekezdése szerinti ajánlásaiban szereplő formális eszközöknek az Európai Unió Tanácsa általi elfogadását, elfogadhatatlan.
2. A 2003. november 25-én a Francia Köztársaságra és a Németországi Szövetségi Köztársaságra vonatkozóan elfogadott tanácsi következtetések azon részét meg kell semmisíteni, amely a túlzott hiány esetén követendő eljárást felfüggesztő határozatot, és a korábbi, az EK 104. cikkének (7) bekezdése szerint elfogadott tanácsi ajánlásokat módosító határozatot tartalmazza.
3. A felek maguk viselik saját költségeiket.

(¹) HL C 35., 2004.2.7.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(ötödik tanács)

2004. június 8-án

a C-250/02. – C-253/02. sz. és a C-256/02. sz. (a Tribunale amministrativo regionale del Lazio előzetes döntéshozatal iránti kérelme) a Telecom Italia Mobile SpA és társai kontra Ministero dell'Economia e delle Finanze egyesített ügyekben (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikk 3. § – A Bíróság által már eldöntött kérdésekkel azonos kérdések)

(2004/C 228/32)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-250/02. – C-253/02. sz. és a C-256/02. sz. egyesített ügyekben a Bírósághoz az EK 234. cikke alapján a Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Olaszország) által előterjesztett, az e bíróság előtt a Telecom Italia Mobile SpA (C-250/02.), Blu SpA (C-251/02.), Telecom Italia SpA (C-252/02.), Vodafone Omnitel Spa, korábban Omnitel Pronto Italia SpA (C-253/02.), WIND Telecomunicazioni SpA (C-256/02.) és a Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero delle Comunicazioni között, az Albacom SpA (C-251/02.), Telemar SpA (C-252/02.) részvételével folyamatban lévő eljárásban a távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 117., 15. o.) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: C. Gulmann a tanács elnöke, S. von Bahr

(előadó) és R. Silva de Lapuerta, bírák, főtanácsnok: D. Ruiz-Jarabo Colomer, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 8-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és az egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezései, különösen a 11. cikk, megtiltja a tagállamoknak, hogy a távközlési szolgáltatások területén egyedi engedéllyel rendelkező társaságokra – az alapügyhöz hasonlóan – kizárólag azért, mert ezen engedélyekkel rendelkeznek, az említett irányelvben engedélyezettől eltérő és azt meghaladó pénzügyi terheket rójanak.

(¹) HL C 219., 2002.9.14.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(ötödik tanács)

2004. június 28-án

a C-445/02 P. sz. Glaverbel SA kontra OHIM ügyben (¹)

(Fellebbezés – 40/94/EK rendelet – Közösségi védjegy – A termékek felületén használt motívum – Feltétlen kizáró ok – Megkülönböztető képesség hiánya)

(2004/C 228/33)

(Az eljárás nyelve: angol)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-445/02 P. sz. Glaverbel SA, székhelye: Brüsszel (Belgium), (ügyvéd: S. Möbus) kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek, formatervezési minták) (OHIM), az elsőfokú eljárás alperese (meghatalmazott: G. Schneider és R. Thewlis) ügyben, melynek tárgya az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) Glaverbel kontra OHIM ügyben (egy üveglap felülete) 2002. október 9-én hozott ítélete (T-36/01, EBHT 2002., II-3887. o.) elleni fellebbezés, és amelynek célja ezen ítélet hatályon kívül helyezése tekintve, hogy az Elsőfokú Bíróság ítéletében kimondta, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek, formatervezési minták) első fellebbezési tanácsa nem sértette meg a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet 7. cikk 1. bekezdésének b) albekezdését (HL 1994., L 11., 1. o.), amikor az egyes üvegből készült termékek felületén használt motívum közösségi védjegyként történő bejegyzésének elutasításáról szóló, 2000. november 30-i határozatát meghozta (R 137/2000-1. sz. ügy), a Bíróság (ötödik tanács), tagjai C. Gulmann (előadó), a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta és J. Makarczyk, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 28-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1. A fellebbezést elutasítja.
2. GLAVERBEL SA köteles viselni a költségeket.

(¹) HL C 31., 2003.2.8.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(második tanács)

2004. június 8-án

a C-268/03. sz. (a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Jean-Claude De Baeck kontra Belgische Staat ügyben (¹)

(Az eljárási szabályzat 104. cikkének 3. §-a – Adóügyi jogszabályok – Természetes személyek jövedelemadója – Saját tagállamban letelepedett társaság tőkéjében birtokolt jelentős részesedés átruházása – A realizált tőkenyereség adóztatásának szabályai)

(2004/C 228/34)

(Az eljárás nyelve: holland)

(Ideiglenes fordítás; a végleges fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-268/03. sz. ügyben a Bírósághoz a Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgium) által az EK 234. cikke alapján előterjesztett, az e bíróság előtt Jean-Claude De Baeck és a Belgische Staat között folyamatban levő eljárásban az EK 43., az EK 46., az EK 48., az EK 56. és az EK 58. cikkének értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, a Bíróság (második tanács) tagjai: C. W. A. Timmermans (előadó), a tanács elnöke, C. Gulmann, J. P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues és N. Coleric, bírák, főtanácsnok: F. G. Jacobs, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 8-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része következő:

- 1) Az EK 43. és az EK 48. cikkével ellentétes egy, a jövedelemadóról szóló belga törvénykönyv 67. cikke 8. pontjának és 67ter cikkének az alapeljárás tényállása időpontjában hatályos változata által előírthoz hasonló nemzeti törvényi szabályozás, amelynek értelmében a kereső tevékenység körén kívüli visszerthes átruházás alkalmával a társaságok, egyesülések, intézetek és szervezetek részvényei vagy társasági jogokat megtestesítő részesedései alapján realizált tőkenyereség adóköteles, amennyiben az átruházás másik tagállamban letelepedett társaságok, egyesülések, intézetek vagy szervezetek javára történik, míg ugyanilyen feltételek mellett az említett tőkenyereség nem adóköteles akkor, ha az átruházás belga

társaságok, egyesülések, intézetek vagy szervezetek javára történik, feltéve, hogy az átruházott részesedés jogosultját a társaság döntéseire való olyan befolyással ruházza fel, amely lehetővé teszi számára a társaság tevékenységének meghatározását.

- 2) Az EK 56. cikkével ellentétes egy, a fent hivatkozotthoz hasonló nemzeti törvényi szabályozás, amennyiben az átruházott részesedés nem ruházza fel jogosultját a társaság döntéseire való olyan befolyással, amely lehetővé teszi számára a társaság tevékenységének meghatározását.

(¹) HL C 289., 2003.11.29.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(első tanács)

2004. május 27-én

a C-517/03. sz. IAMA Consulting Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(Választottbíróági kikötés – Az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott kereset – Vizontkereset – A Bíróság hatásköre)

(2004/C 228/35)

(Az eljárás nyelve: olasz)

(Ideiglenes fordítás; a végső fordítást az „Európai Bírósági Határozatok Tárában” teszik közzé)

A C-517/03. sz. IAMA Consulting Srl, székhelye: Milánó (Olaszország), képviseli V. Salvatore, ügyvéd, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: E. de March, segítője: A. Dal Ferro) ügyben, a Bizottság által az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságánál a REGIS 22337 és Refiag 23200 elnevezésű projektek keretében kifizetett támogatás visszatérítése iránt benyújtott vizontkereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann, a tanács elnöke, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (előadó), M. Ilesic és E. Levits, bírák, főtanácsnok: M. Poyares Maduro, hivatalvezető: R. Grass, 2004. május 27-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1. Az ügyet átteszi az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához.
2. Elrendeli a költségek feljegyzését.

(¹) HL C 47., 2004.2.21.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(negyedik tanács)

2004. június 10-én**a C-555/03. sz. (a Tribunal du travail de Charleroi előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Magali Warbecq kontra Ryanair Ltd ügyben ⁽¹⁾****(44/2001/EK rendelet – Bírósági hatáskör polgári és kereskedelmi ügyekben – Bíróság, amelynek az EK 68. cikk értelmében hatásköre van előzetes döntéshozatal iránti kérdéssel a Bírósághoz fordulni – Bíróság hatáskörének hiánya)**

(2004/C 228/36)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-555/03. sz. ügyben a Bírósághoz a Tribunal du travail de Charleroi (Belgium) által az EK 68. cikk értelmében előterjesztett, az e bíróság előtt Magali Warbecq és a Ryanair Ltd között folyamatban lévő perben a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (HL 2001., L 12., 1. o.) értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában a Bíróság (negyedik tanács), tagjai: J. N. Cunha Rodrigues (előadó), a tanács elnöke, K. Schiemann és E. Juhász, bírák, főtanácsnok: A. Tizzano, hivatalvezető: R. Grass, 2004. június 10-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

Az Európai Közösségek Bírósága nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel a Tribunal du travail de Charleroi (Belgium) 2003. december 15-i ítéletével feltett kérdések megválaszolására.

⁽¹⁾ HL C 47., 2004.2.21.

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével az Azienda Agricola Bressan Aldo kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA és Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem**(C-223/04. sz. ügy)**

(2004/C 228/37)

A Tribunale di Gorizia 2004. április 7-i végzésével, amely 2004. május 28-án érkezett a Bíróság hivatalához, az Azienda Agricola Bressan Aldo kontra Agenzia per le erogazioni in Agricoltura – AGEA, valamint Cospalat Friuli Venezia Giulia ügyben a következő előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Gorizia a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

– „Mivel a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték jogi természetének pontos meghatározását az ezen illetéket bevezető és alkalmazásának alapvető szabályait meghatározó közösségi jogszabályok (különösen az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet ⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet ⁽²⁾) alapján kell elvégezni, vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikke és [az 1992. december 28-i 3950/92 rendelet] 1–4. cikke akként értelmezendő-e, hogy a tejet és tejtermékeket terhelő kiegészítő illeték közgazdasági szankciónak minősül és megfizetésére a termelők csak annyiban kötelesek, amennyiben a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL L 90., 1984.4.1., 10. o.

⁽²⁾ HL L 405., 1992.12.31., 1. o.

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével a Nurten Güney-Görres kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem**(C-232/04. sz. ügy)**

(2004/C 228/38)

Az Arbeitsgericht Düsseldorf 2004. május 5-i végzésével, amely 2004. június 3-án érkezett a Bíróság hivatalához, a Nurten Güney-Görres kontra Securicor Aviation limited Securicor Aviation (Germany) Limited és Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Düsseldorf a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Ha új szerződések odaítélése kapcsán a 2001/23/EK irányelv ⁽¹⁾ 1. cikke szerinti üzletátruházás meglétét vizsgáljuk – a tulajdonjogtól függetlenül –, az eredeti ajánlattevőtől az új ajánlattevő részére történő vagyonátruházás feltételezi-e azt, minden tényezőt figyelembe véve, hogy a kedvezményezett a vagyont független üzleti felhasználás céljából ruházta át? Következésképpen a vagyonátruházás elengedhetetlen feltétele-e az, hogy az ajánlattevőre átruházzák azt a jogot, hogy saját üzleti érdekeinek megfelelően meghatározhassa a vagyon felhasználásának módját? Különbséget kell-e tenni aszerint, hogy az ajánlatkérő vagyoni eszközei az ajánlattevő által nyújtott szolgáltatás „tárgyát” vagy „eszközét” képezik-e?

2) Ha a Bíróság az 1) kérdésre igenlő választ ad:

- a) Kizárt-e a vagyoni eszközöknek független üzleti célú felhasználása, ha azokat az ajánlatkérő kizárólag használat végett nyújtotta az ajánlattevőnek, és az ajánlatkérő feladata a vagyoni eszközök kezelése, így a kapcsolódó költségek viselése?
- b) Független üzleti célú felhasználásról van-e szó, ha az ajánlattevő a repülőtéri biztonsági ellenőrzés végzéséhez az ajánlatkérő által nyújtott fémkereső kapukat, kézi fémkeresőket és röntgenkészülékeket használ?

(¹) HL L 82., 16. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Portugál Köztársaság ellen 2004. június 8-án benyújtott kereset

(C-239/04. sz. ügy)

(2004/C 228/39)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviselik: Michel van Beek és António Caeiro meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Portugál Köztársaság ellen.

A felperes a következő döntések meghozatalát kérte a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Portugál Köztársaság Kormánya azzal, hogy egy olyan autópálya-terv kivitelezését kezdte el, amelynek nyomvonala a környezeti hatástanulmány kedvezőtlen eredménye, valamint annak ellenére halad át a Castro Verde-i Különleges Védelmi Övezeten (KVÖ), hogy léteznek az említett nyomvonal tekintetében alternatív megoldások, nem tett eleget az 1997. október 27-i 97/62/EK tanácsi irányelvvel (¹) módosított, a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EKG tanácsi irányelv (²) 6. cikkének (4) bekezdése alapján rá háruló kötelezettségeknek;
- kötelezze a Portugál Köztársaságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A portugál hatóságok egy olyan autópálya-terv kivitelezését kezdték el, amelynek nyomvonala (az „Aljustrel – Castro Verde” szakasz) áthalad a Castro Verde-i Különleges Védelmi Övezeten (KVÖ), annak ellenére, hogy:

- a tervre vonatkozó környezeti hatástanulmány a nyomvonal fentebb idézett szakasza kivitelezésével kapcsolatban világosan kimutatta, hogy az említett nyomvonal ténylegesen jelentős kedvezőtlen hatást gyakorol a 79/409/EGK irányelv I. mellékletében szereplő tizenhat vadmadárfajra,
- ténylegesen léteznek a nyomvonal kivitelezett szakasza tekintetében alternatív megoldások, amelyek elkerülik mind a Castro Verde-i KVÖ-t, mind pedig a portugál hatóságok által megnevezett települések lakott területét. Amennyiben ezek a lehetséges nyomvonalak a Castro Verde-i KVÖ-től nyugatra elterülő folyosóban húzódnának, e KVÖ határa és az „IC 1”-es út között, akkor egy nagyon alacsony népsűrűségű tervezési régióban haladnának, tehát a portugál hatóságoknak – jelentős műszaki nehézségek, illetőleg további költségek nélkül – lehetőségük nyílt ezen alternatívák egyikét választani.

Következésképpen, a Portugál Köztársaság nem tartotta be a 92/23/EGK irányelv 6. cikkének (4) bekezdését. Ez a jogszabály ugyanis kizárólag abban az esetben engedi meg egy tagállamnak olyan terv megvalósítását, amellyel kapcsolatban a környezeti hatástanulmány kedvezőtlen eredményre jutott, ha nem léteznek alternatív megoldások.

(¹) HL L 305., 1997.11.8., 42. o.

(²) HL L 206., 1992.7.22., 7. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 8-án a Német Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-244/04. sz. ügy)

(2004/C 228/40)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gerald Braun és Enrico Traversa, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Német Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. a Német Szövetségi Köztársaság megsértette az EK 49. cikke alapján fennálló kötelezettségeit azzal, hogy körleveleken alapuló gyakorlatával tartósan aránytalan módon korlátozza a harmadik országbeli munkavállalók szolgáltatásnyújtás keretén belüli kirendelését;
2. kötelezze a Német Szövetségi Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Azon munkavállalónak, aki harmadik ország állampolgára és szolgáltatásnyújtás céljából Németországba kívánják kirendelni, ehhez „Arbeitsvisum”-ra (munkavállalási vízumra) van szüksége, amelyet csak akkor kap meg, ha a kirendelés előtt legalább egy éven keresztül a kirendelő munkáltatónál állt alkalmazásban.

Mind a közigazgatási belső utasításokon alapuló német gyakorlat, amely előzetes munkavállalási vízumot követel meg, mind az, hogy e vízumot kizárólag az ún. „tartósan foglalkoztatott munkavállalók” kaphatják meg, indokolatlanul és aránytalanul korlátozza a szolgáltatásnyújtás szabadságát.

Az Arbeitsgericht Regensburg 2004. június 16-án hozott végzésével a Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-261/04. sz. ügy)

(2004/C 228/41)

Az Arbeitsgericht Regensburg (Németország) 2004. június 16-án hozott végzésével, amely 2004. június 21-én érkezett a Bíróság hivatalához, Gerhard Schmidt kontra Sennebogen Maschinenfabrik GmbH ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Arbeitsgericht Regensburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) ⁽¹⁾ 8. szakasz (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy a nemzeti jogba történő átültetés során az életkor 60-ról 58 évre történő leszállítása által a védelem általános szintjének csökkentését tiltja?
- A Keretmegállapodás (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv) 5. szakasz (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely az (1) bekezdés szerinti három feltétel egyikének megfelelő korlátozásokat sem tartalmaz, azzal ellentétes?
- Úgy kell-e a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 6. cikkét értelmezni, hogy egy olyan nemzeti szabályozás, mint a jelen ügyben, amely – az objektív indok szükségessé-

gének elvétől eltérően – 52 év fölötti munkavállalóval határozott idejű munkaviszony létrehozását objektív indok fennállása nélkül is megengedi, azzal ellentétes?

- A három kérdés egyikére adandó igenlő válasz esetén: a nemzeti bíró eltekinthet-e a közösségi joggal ellentétes nemzeti szabályozás alkalmazásától úgy, hogy a belső jog általános elvét alkalmazza, mely szerint határozott idejű munkaviszony létrehozása csak objektív indok fennállása esetén megengedett?

⁽¹⁾ HL L 175., 43. o.

⁽²⁾ HL L 303., 16. o.

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-264/04. sz. ügy)

(2004/C 228/42)

Az Amtsgericht Breisach 2004. június 7-i végzésével, amely 2004. június 22-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Badischer Winzerkeller eG kontra Land Baden-Württemberg ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Az Amtsgericht Breisach a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- Úgy kell-e értelmezni a kedvezményes társasági adókulcs adóalapját a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti egyes társasági szerkezetátalakítások javára módosító, 1973. április 9-i 73/79/EGK tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾, a közös társasági adókulcsok megállapításáról szóló, 1973. április 9-i 73/80/EGK tanácsi irányelvvel ⁽²⁾, a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv 5. cikke (2) bekezdésének módosításáról szóló, 1974. november 7-i 74/553/EGK tanácsi irányelvvel ⁽³⁾, valamint a tőkeemelést terhelő közvetett adókról szóló 69/335/EGK irányelv módosításáról szóló, 1985. június 10-i 85/303/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁴⁾ módosított, a tőkeemelést terhelő közvetlen adókról szóló, 1969. július 17-i 69/335/EGK tanácsi irányelvvel ⁽⁵⁾ (a továbbiakban: irányelv), hogy az irányelv 10. cikke c) pontja szerinti tilalom az irányelv 4. cikkében foglalt feltételektől függetlenül valamennyi, az irányelv 10. cikke c) pontjában megnevezett ügyletre vonatkozik?

2. Nem kell-e különbséget tenni az irányelv alkalmazásánál az igazgatási szolgáltatási díjak és az illetékek között, és így azonosnak tekinthetők-e a Kostenordnung szerinti „díjak” az átruházási illetékekkel?
3. Amennyiben a Bíróság a 2. pontban feltett kérdésre igennel válaszol, a következő kérdés is felmerül: úgy kell-e értelmezni az irányelv 12. cikke (2) bekezdésének utolsó mondatát, hogy kivételt jelent, ha a német Kostenordnung 60. cikke szerint (Gesetz über die Kosten in Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit, 1957. július 26-i változat, Bundesgesetzblatt I, 960. o.) például az ingatlan-nyilvántartás kijavítása öröklési ügyekben díjmentes, ha a kijavítás iránti kérelmet az örökhagyó halálát követő két éven belül nyújtják be?
2. Ha az első kérdésre adott válasz nemleges: Ha a részvénytársaság székhelye és a részvényes lakóhelye szerinti tagállam közti kettős adóztatásról szóló egyezmény – amely hivatkozik az OECD Mintaegyezményének Kommentárjára – alapján az egyik tagállamban a részvényesnek a részvény-visszavásárlás után kifizetett összeg kisebb kulccsal adózik, mint a másik tagállamban és megengedett a visszavásárolt részvény névértékének megfelelő összeg levonása, az első kérdésben említett cikkek értelmében, ilyen körülmények közt, a tagállam alkalmazhatja-e a fenti előírást?
3. Az EK-Szerződés 43. és 48. cikke értelmében egy tagállam alkalmazhatja-e a fenti előírást?

- (¹) HL L 103., 13. o.
 (²) HL L 103., 15. o.
 (³) HL L 303., 9. o.
 (⁴) HL L 156., 23. o.
 (⁵) HL L 249., 25. o.

A Kammarrätten i Sundsvall (Svédország) 2004. június 17-i végzésével a Margaretha Bouanich kontra Skatteverket ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-265/04. sz. ügy)

(2004/C 228/43)

A Kammarrätten i Sundsvall (Svédország) 2004. június 17-i végzésével, amely 2004. június 24-én érkezett a Bíróság Hivatalához, Margaretha Bouanich kontra Skatteverket ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Kammarrätten i Sundsvall a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Az EK-Szerződés 56. és 58. cikke értelmében egy tagállam megadóztathatja-e osztalék módjára a részvény visszavásárlása utáni kifizetést, amelyet a tagállambeli részvénytársaság fizet ki, anélkül, hogy levonható lenne a visszavásárolt részvény megvásárlásának költsége, ha a kifizetést olyan részvényes kapja, aki nem állandó vagy tartós jelleggel lakik a tagállamban, míg az állandó vagy tartós jelleggel a tagállamban lakó részvényesnek az ilyen részvénytársaság által a részvény-visszavásárlás után kifizetett összeg tőkenyeresként adózik, és a visszavásárolt részvény megvásárlásának költségét le lehet vonni?

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) 2004. április 5-i ítéleteivel a SAS Nazairdis kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a JACELI SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a KOMOGO SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC, a Tout pour la maison SARL kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC és a SAS Distribution Casino France kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC ügyekben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-266/04. sz. ügy, C-267/04. sz. ügy, C-268/04. sz. ügy, C-269/04. sz. ügy, C-270/04. sz. ügy)

(2004/C 228/44)

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale de Saint-Etienne (társadalombiztosítási bíróság) 2004. április 5-i ítéleteivel, amelyek

- a SAS Nazairdis kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (C-266/04. sz. ügy),

- a JACELI SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (C-267/04. sz. ügy),
- a KOMOGO SA kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (C-268/04. sz. ügy) és
- a Tout pour la maison SARL kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (C-269/04. sz. ügy)

ügyekben 2004. június 24-én érkeztek a Bíróság hivatalához, és

- a SAS Distribution Casino France kontra Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales – Caisse ORGANIC (C-270/04. sz. ügy) ügyben 2004. június 25-én érkezett a Bíróság hivatalához előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunal des Affaires de Sécurité Sociale (társadalombiztosítási bíróság) de Saint-Etienne a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

Az EK-Szerződés 87. cikke értelmezhető-e akként, hogy Franciaország által a C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants, Üzemanyag-forgalmazás Szakmai Tanácsa), a F.I.S.A.C. (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce, Támogatási Alap a Kézműipar és a Kereskedelem Megóvásáért) keretében a kézművesek és kereskedők indítási támogatásához, valamint az ipari és a kereskedelmi szakmák önálló vállalkozói öregségi biztosításához, illetve a kézműves szakmák önálló vállalkozói öregségi biztosításához nyújtott állami támogatások állami támogatási rendszereknek minősülnek?

A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével az Azienda Agricola Elena Di Doi kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-271/04. sz. ügy)

(2004/C 228/45)

A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével, amely 2004. június 25-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Azienda

Agricola Elena Di Doi kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Tolmezzo a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikk⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92/EGK rendelet 1–4. cikkek⁽²⁾ értelmezhető-e oly módon, hogy a tejet és a tejtermékeket érintő kiegészítő illeték közigazgatási szankció jellegű, és ezt az illetéket a termelőknek csak akkor kell megfizetni, ha a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL 1984., L 90., 10. o.

⁽²⁾ HL 1992., L 405., 1. o.

A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével az Azienda Agricola Franco Piemonte kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-272/04. sz. ügy)

(2004/C 228/46)

A Tribunale di Tolmezzo 2004. június 16-i végzésével, amely 2004. június 25-én érkezett a Bíróság hivatalához, az Azienda Agricola Franco Piemonte kontra Azienda per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Tolmezzo a következő kérdésről kéri a Bíróság döntését:

„Vajon az 1984. március 31-i 856/84/EGK rendelet 1. cikk⁽¹⁾ és az 1992. december 28-i 3950/92/EGK rendelet 1–4. cikkek⁽²⁾ értelmezhető-e oly módon, hogy a tejet és a tejtermékeket érintő kiegészítő illeték közigazgatási szankció jellegű, és ezt az illetéket a termelőknek csak akkor kell megfizetni, ha a kijelölt mennyiséget szándékosan vagy gondatlanul lépték túl?”

⁽¹⁾ HL 1984., L 90., 10. o.

⁽²⁾ HL 1992., L 405., 1. o.

A Finanzgericht Hamburg 2004. június 16-i végzésével az ED & F Man Sugar Ltd. kontra Hauptzollamt Hamburg – Jonas ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-274/04. sz. ügy)

(2004/C 228/47)

A Finanzgericht Hamburg (Németország) 2004. június 16-i végzésével, amely 2004. június 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, az ED & F Man Sugar Ltd. kontra Hauptzollamt Hamburg – Jonas ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Hamburg a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Jogosultak-e a nemzeti bíróságok és hatóságok a 3665/87 rendelet 11. cikk (1) bekezdés első albekezdése alapján kiszabott szankció ellen indított jogorvoslati eljárás keretén belül azt vizsgálni, hogy az exportőr nagyobb összeg visszatérítését kérte-e, mint ami megilleti, ha a 3665/87 rendelet ⁽¹⁾ 11. cikk (3) bekezdés első albekezdése szerinti, a visszatérítésről rendelkező határozat a szankciót megállapító határozat meghozatala előtt jogerőre emelkedett?
2. Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén: a 3665/87 rendelet 11. cikk (1) bekezdés első albekezdése alapján szankciót megállapító határozat elleni jogvitában a jelen végzésben ismertetett körülmények között vizsgálható-e az, hogy az exportőr azért kérte-e az őt megilletőnél magasabb összeg visszatérítését, hogy alátámassza a közösségi jognak időközben elfogadott valamely értelmezését?

⁽¹⁾ HL L 351., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 29-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-277/04. sz. ügy)

(2004/C 228/48)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gerald Braun és Arnaud Bordes, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el az előírt határidőn belül azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a

takarmányozás hatósági ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló 95/53/EK tanácsi irányelv, valamint a takarmányozásról szóló 70/524/EKG, 96/25/EK és 1999/29/EK irányelv módosításáról szóló, 2001. július 23-i 2001/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, a Német Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az EK-Szerződés és a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

2. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére előírt határidő 2002. szeptember 1-jén lejárt.

⁽¹⁾ HL L 234., 55. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. június 29-én a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-278/04. sz. ügy)

(2004/C 228/49)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Gerald Braun és Arnaud Bordes, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagjai, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Németországi Szövetségi Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a sertések védelmére vonatkozó minimumkövetelmények megállapításáról szóló 91/630/EKG irányelv ⁽¹⁾ módosításáról szóló, 2001. október 23-i 2001/88/EK tanácsi irányelv és 2001. november 9-i 2001/93/EK bizottsági irányelvnek, a Németországi Szövetségi Köztársaság elmulasztotta az EK szerződés, illetve az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

2. kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A 2001/88/EK és 2001/93/EK irányelv átültetésének határideje 2003. január 1-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 316., 1. és 36. o.

A Retten i Hørsholm (Dánia) 2004. június 4-i végzésével a Steffen Ryborg elleni büntetőügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-279/04. sz. ügy)

(2004/C 228/50)

A Retten i Hørsholm (Dánia) 2004. június 4-i végzésével, amely 2004. június 28-án érkezett a Bíróság Hivatalához, a Steffen Ryborg elleni büntetőügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Retten i Hørsholm a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1a. Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 39., 49. és 10. cikkét, hogy azok a tagállam számára nem teszik lehetővé olyan gépjármű nyilvántartásba vételének előírását, amelynek tulajdonosa egy szomszédos tagállamban honos munkáltató, és amelyet az előbbi tagállamban lakó munkavállaló használ mindkét tagállamban, mind munkája során, mind pedig szabadidejében?
- 1b. Amennyiben az 1a. kérdés mérlegelése során jelentőséget kell tulajdonítani annak, hogy a gépjármű esetleges magánhasználata járulékos jellegű-e a szolgálati célú használathoz képest, melyek azok a szempontok, amelyeket a nemzeti bíróságnak figyelembe kell vennie annak elbírálásakor, hogy a gépjármű nem kifejezetten szolgálati célú használata járulékos-e a szolgálati célú használathoz képest, amennyiben azt állítják, hogy a gépjárművet szolgálati célra használják, figyelemmel a Bíróság által a C-127/86. sz., Yves Ledoux-ügyben hozott ítélet 18. pontjában (EBHT 1988., 3741. o.) kifejtettékre?

A Vestre Landsret 2004. június 25-i végzésével a Jyske Finans A/S kontra Skatteministeriet ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-280/04. sz. ügy)

(2004/C 228/51)

A Vestre Landsret (Dánia) 2004. június 25-i végzésével, amely 2004. június 29-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jyske Finans A/S kontra Skatteministeriet ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Vestre Landsret a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. A 6. HÉA irányelv (77/388/EGK) ⁽¹⁾ 13. cikke B címének c) pontja a 2. cikk (1) bekezdése és a 11. cikk A címe (1) bekezdésnek a) pontja együttes figyelembevételével akként értelmezendő-e, hogy ezen cikkek alapján egy tagállam hozzáadottértékadó-rendszerében nem tarthat fenn olyan szabályozást, amely alapján egy adóalany, amely üzleti tevékenységéhez jelentős mértékben tárgyi eszközöket

használ – a használt személygépjármű-kereskedőkkel és más használt gépjármű értékesítésével foglalkozó vállalkozóval ellentétben – ezen tárgyi eszközök értékesítése után még abban az esetben is HÉA fizetésére köteles, ha ezen eszközök olyan adóalanytól kerültek beszerzésre, amely ezen eszközök után nem számított fel HÉA-t, aminek következményeként az eszköz beszerzésekor a HÉA levonása nem volt lehetséges?

2. A 6. HÉA irányelv 26a. cikke A címének e) pontja akként értelmezendő-e, hogy az „adóköteles viszonteladó” kifejezés csak azon személyekre vonatkozik, amelyek főtevékenységként foglalkoznak használt cikkek beszerzésével és értékesítésével, amennyiben a szóban forgó használt cikkek beszerzése kizárólag vagy túlnyomó részben az azok továbbértékesítésekor realizálható üzleti haszon megszerzése érdekében történik; vagy ezen kifejezés azon személyekre is vonatkozik, amelyek általában ezen termékeket a lízing futamidejének lejártja után értékesítés útján elidegenítik, amely a termék lízingbe adásához képest csak járulékos tevékenységnek minősül?

⁽¹⁾ A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.)

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-24/04. sz. Michael Leighton, Graham French és John Neiger kontra Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. május 3-án hozott végzése ellen Michael Leighton, Graham French és John Neiger által 2004. június 25-én benyújtott fellebbezés

(C-281/04 P sz. ügy)

(2004/C 228/52)

Michael Leighton, Graham French és John Neiger, képviseli J. S. Barnett, Solicitor-Advocate, 2004. június 25-én fellebbezést nyújtottak be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik tanács) a T-24/04. sz. Michael Leighton, Graham French és John Neiger kontra Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. május 3-án hozott végzése ellen.

A fellebbező felek a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- helyezze hatályon kívül a végzést;
- adjon helyt a fellebbezők által előterjesztett kérelemnek a fellebbezési kérelemhez csatolt végzéstervezet szerint; vagy másodlagosan
- utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé; és minden esetben
- kötelezze az alpereseket a költségek megfizetésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A fellebbezők állítása szerint az Elsőfokú Bíróság végzését hatályon kívül kell helyezni, mert az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárás szabályait azzal, hogy kérelmüket az EK-Szerződés 226. cikke szerinti kérelemként bírálta el, amikor az valójában az EK-Szerződés 232. cikke szerinti kérelem.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 5-én a Svéd Királyság ellen benyújtott kereset

(C-287/04. sz. ügy)

(2004/C 228/53)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: L. Ström van Lier és N. Yerell meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 5-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság elmulasztotta a munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 1993. november 23-i 93/104/EK tanácsi irányelv irányelv⁽¹⁾ alapján fennálló kötelezettségei teljesítését, mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az irányelv 3., 6. és 8. cikkének;
- kötelezze Svédországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A svéd jogi szabályozás nem biztosítja az irányelv 3. cikke által előírt, 24 órás időtartamonként 11 összefüggő órából álló minimális napi pihenőidőt. Az a tény, hogy a munkavállalók nagy része kollektív szerződés hatálya alatt áll, amely rendezi ezt a kérdést, nem befolyásolja azt a kötelezettséget, hogy minden munkavállalóra nézve átültessék ezt a rendelkezést.

Ami az irányelv 6. cikkét érinti, a 16. cikk 2. pontja által a 6. cikk alkalmazásában megállapított rendes 4 hónapos hivatkozási időszak nem lehet több, mint 6 hónap, amely utóbbi maximumot a 17. cikk (4) bekezdése rögzíti. A hivatkozási időszak tekintetében az eltérési lehetőség által megengedett eltérés mértéke kisebb, mint amelyet a svéd jogi szabályozás lehetővé tesz.

Az irányelv 8. cikkét a svéd jogi szabályozás kifejezetten nem ültette át.

⁽¹⁾ HL L 307., 1993.12.13., 18. o.

A Bundesfinanzhof 2004. április 28-i végzésével az FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH kontra Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-290/04. sz. ügy)

(2004/C 228/54)

A Bundesfinanzhof 2004. április 28-i végzésével, amely 2004. július 7-én érkezett a Bíróság hivatalához, az FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH kontra Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Bundesfinanzhof a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy ezeket sérti, ha egy Németországban (belföld) letelepedett személyt, aki külföldi EU-tagállamban (konkrétan: Hollandiában) letelepedett, EU-tagállam állampolgárságával rendelkező személlyel szemben díjazás fizetésére kötelezett, az 1990. évi Einkommensteuergesetz 1993. évi hatályos szövege (EStG) 50a. cikkének (5) bekezdése 5. mondata szerint felelősségre lehet vonni azért, mert elmulasztotta az EStG 50a. cikkének (4) bekezdésében előírt adólevonást, míg a belföldön korlátlanul személyijövedelemadó-köteles (= belföldi) jogosultnak kifizetett díjazás vonatkozásában nem áll fenn az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási kötelezettség és ezáltal a díjazás fizetésére kötelezettnek sem állapítható meg a felelőssége az adólevonás teljes vagy részleges elmulasztása miatt?
2. Eltér-e a válasz az 1. pontban feltett kérdésre akkor, ha a külföldi EU-tagállamban letelepedett díjazásra jogosult személy szolgáltatása nyújtásakor nem rendelkezik EU-tagállam állampolgárságával?
3. Amennyiben az 1. pontban feltett kérdésre adott válasz nemleges:
 - a) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy a díjazás fizetésére kötelezett személynek a külföldi EU-tagállamban letelepedett, díjazásra jogosult személy belföldi díjszerző tevékenységével gazdasági összefüggésben keletkezett költségeit már az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási eljárásban adócsökkentőnek kell tekintenie, mert belföldiek esetében is csak a költségek levonását követően fennmaradó nettó bevétel jelenti a személyi jövedelemadó alapját?

b) Elkerülhető-e az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeinek megsértése, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése szerinti adólevonási eljárásban csak azok a belföldi díjszerző tevékenységgel gazdasági összefüggésben keletkezett költségek számítanak adócsökkentőnek, amelyeket külföldi EU-tagállamban letelepedett, díjazásra jogosult személy a díjazásra kötelezettnek igazolt, és az esetleges további költségeket a kapcsolódó adóvisszatérítés során lehet figyelembe venni?

c) Úgy kell-e értelmezni az EK-Szerződés 59. és 60. cikkeit, hogy ezeket sérti, ha az EStG 50a. cikkének (4) bekezdése és 50d. cikkének (1) bekezdése szerinti adólevonási eljárás során figyelmen kívül hagyják a Hollandiában letelepedett, díjazásra jogosult személyt a Német Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság közötti kettős adóztatási egyezmény alapján Németországban megillető adómentességet és csak az ezt követő mentességet megállapító vagy adóvisszatérítési eljárásban veszik figyelembe, és a díjazás fizetésére kötelezett személy sem hivatkozhat a felelőssége megállapításakor az adómentességre, míg a belföldiek adómentes jövedelme után nem kell levonni az adót és ezáltal a díjazás fizetésére kötelezettnek sem állapítható meg a felelőssége az adólevonás teljes vagy részleges elmulasztása miatt?

d) Eltérő válaszok adhatók-e a 3.a)–c) pontokban feltett kérdésekre akkor, ha a külföldi EU-tagállamban letelepedett díjazásra jogosult személy szolgáltatása nyújtása időpontjában nem rendelkezik EU-tagállam állampolgárságával?

A Finanzgericht Köln 2004. június 24-i végzésével a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-292/04. sz. ügy)

(2004/C 228/55)

A Finanzgericht Köln (Németország) 2004. június 24-i végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde és Marina Stöffler kontra Finanzamt Bonn-Innenstadt ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Finanzgericht Köln a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Összeegyeztethető-e az EStG (Einkommensteuergesetz) 36. § (2) bekezdés 3. pontja (a jogvita éveiben hatályos változata), amely szerint csak a teljes körű adókötelezettség alá eső társaság vagy személyegyesülés által fizetett társasági adó számítható be az EStG 20. § (1) bekezdés 1. vagy 2. pontja alapján a jövedelmek 3/7-e erejéig a fizetendő jövedelemadó összegébe, az EK 56. cikk (1) bekezdésével és az EK 58. cikk (1) bekezdés a) pontjával, illetve (3) bekezdésével?

A Gerechtshof 2004. június 14-én ítéletével a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-293/04. sz. ügy)

(2004/C 228/56)

Gerechtshof te Amsterdam (Holland Királyság) 2004. június 14-én végzésével, amely 2004. július 9-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Beemsterboer Coldstore Services B.V. kontra Inspecteur der Belastingdienst–Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) A Közösségi Vámkódex⁽¹⁾ 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alkalmazandó-e arra az esetre, amikor a vámtartozás az előírás hatályba lépése előtt merült fel és az utólagos beszédési eljárást is akkor folytatták le?

2) Ha az 1) kérdésre adott válasz igenlő: Az EUR.1 igazolás a Vámkódex 220. cikk (2) bekezdésének b) pontjának új szövege alapján „hibás igazolás”-e, ha hibás volta ténylegesen nem állapítható meg, mert az igazolás tárgyát képező áruk eredetét az utólagos ellenőrzés során nem lehetett meghatározni, és az áruk kizárólag emiatt nem részesültek kedvezményes elbánásban; és ha ez nincs így, akkor egy érdekelt fél még eredményesen nyújthat-e be jogorvoslati kérelmet ezen előírás ellen?

3) Ha a 2) kérdésre adott válasz igenlő: Kinek kell bizonyítania, hogy az igazolás az exportőr által szolgáltatott adatok hibás feltüntetésén alapul, illetve kinek kell bizonyítani azt, hogy az igazolást kiadó hatóságok nyilvánvalóan tudatában voltak vagy tudatában kellett volna lenniük annak, hogy az áru nem felel meg a kedvezményes elbánásra jogosító feltételeknek?

4) Ha a 3) kérdésre adott válasz nemleges: egy érdekelt fél eredményesen nyújthat-e be jogorvoslati kérelmet a Vámkódex 220. cikk (2) bekezdésének bevezetése és b) pontja ellen, ahogy annak szövege 2000. december 19-e előtt hangozott, olyan esetben, amikor utólag nem lehet megállapítani, hogy az EUR.1 igazolás kiadásának időpontjában a vámhatóságnak megfelelő indoka és joga volt kiadni ezen igazolást?

(¹) HL L 311., 2000.12.12., 17. o.

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid 2004. július 5-i végzésével a C. Sarkatzis Herrero kontra az Instituto Madrileño de la Salud ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-294/04. sz. ügy)

(2004/C 228/57)

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid (Madridi 30. sz. Szociális Bíróság) (Spanyolország) 2004. július 5-i végzésével, amely 2004. július 12-én érkezett a Bíróság hivatalához, a C. Sarkatzis Herrero kontra az Instituto Madrileño de la Salud (Madridi Egészségügyi Intézet) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Juzgado de lo Social n° 30 de Madrid a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. hogy a közösségi jog rendelkezéseit a szülési szabadság, valamint a munkavállalás terén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének tárgyában úgy kell értelmezni, hogy egy nő, aki szülési szabadságon van és ebben az időszakban közszolgálati álláshoz jut, ugyanolyan jogokkal rendelkezik, mint a többi jelentkező, akik a közszolgálati jogviszony létesítéséhez szükséges versenyvizsgán megfeleltek?
2. hogy függetlenül attól, hogy milyen szabályok vonatkoznak egy olyan munkavállalóra, aki először létesít munkaviszonyt, ha a szolgálati jogviszony hatályos, habár szülési szabadság miatt felfüggesztették, az állományba vétel, illetve az állandó jogviszony létesítésének lehetősége az előrejutáshoz való jog része-e, amelynek hatékonyságát nem befolyásolhatja hátrányosan a szülési szabadság ténye?
3. hogy a jelen ügyben, a fent idézett rendelkezéseket, és különösen a munkavállalás terén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét úgy kell értelmezni, hogy egy szülési szabadságon lévő ideiglenes jogviszonyban álló munkavállalónak, határozatlan idejű álláshoz való jutás esetén, jogában áll az állást elfoglalni és a közszolgálati jogviszonyt megkezdni, és az ezzel járó jogokat – így különösen a közszolga-

lati pálya megkezdéséhez, illetve a szolgálati idő beszámításához való jogot – gyakorolni a más sikeres jelentkezőkkel egyenlő feltételek mellett a jogviszonyhoz jutás napjától kezdődően, függetlenül attól, hogy az alkalmazandó nemzeti jogszabályok szerint, az ő esetében a tényleges szolgálat megkezdéséhez kapcsolódó jogokat a szolgálat gyakorlatban történő megkezdéséig fel lehet függeszteni?

A Raad van State 2004. július 13-i ítéletével az M. G. Eman és O. B. Sevinger kontra College van burgemeester en wethouders van Den Haag ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-300/04. sz. ügy)

(2004/C 228/58)

A Raad van State 2004. július 13-i ítéletével, amely 2004. július 15-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az M. G. Eman és O. B. Sevinger kontra College van burgemeester en wethouders van Den Haag ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Raad van State a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1. A Szerződés második részét alkalmazni kell-e azokra a személyekre, akik az egyik tagállam állampolgárságával rendelkeznek, és akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a Szerződés 299. cikke (3) bekezdésében említett TOT-hoz tartozó olyan területen található, amely ezzel a tagállammal különleges kapcsolatban áll?
2. Amennyiben az első kérdésre nemleges a válasz, a tagállamok az EK 17. cikke (1) bekezdése második mondatának fényében adhatnak-e állampolgárságot azoknak a személyeknek, akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a Szerződés 299. cikke (3) bekezdésében említett TOT-hoz tartozó területen található?
3. Az EK 19. cikkének (2) bekezdését, az EK 189. cikkével és 190. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben, úgy kell-e értelmezni, hogy – eltekintve a nemzeti jogrendszerekben nem szokatlan, a büntetőítéletekkel és a cselekvőképtelenséggel kapcsolatos, többek között a választójog megvonásával járó kivételektől – az uniós polgári jogállás automatikusan maga után vonja az aktív választójogot és a választhatóság jogát?
4. Az EK 17. cikkének és az EK 19. cikke (2) bekezdésének együttesen és a jegyzőkönyv 3. cikke első bekezdésének fényében olvasott rendelkezései – az Emberi Jogok Európai Bírósága értelmezése alapján – kizárják-e azt, hogy a nem uniós polgárok az európai parlamenti választásokon választójoggal rendelkezzenek és választhatók legyenek?

5. A közösségi jog előír-e az olyan esetben biztosítandó jóvá-tétel típusával kapcsolatos követelményeket, amikor a nemzeti bíró – figyelembe véve többek között az Európai Közösségek Bíróságának a fenti kérdésekre adott válaszát – megítélése szerint helytelen volt, hogy azokat a személyeket, akiknek a lakóhelye vagy tartózkodási helye a Holland Antillákon és Arubán van, és akik holland állampolgársággal rendelkeznek, a 2004. június 10-i választások céljára nem vették fel a választói névjegyzékbe?

A Tribunale di Voghera 2004. július 1-jei végzésével Lidl Italia srl kontra Comune di Stradella ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-303/04. sz. ügy)

(2004/C 228/59)

A Tribunale di Voghera 2004. július 1-jei végzésével, amely 2004. július 16-án érkezett a Bíróság hivatalához, Lidl Italia srl kontra Comune di Stradella ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunale di Voghera a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

– Vajon a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló 83/189/EGK (jelenleg 98/34/EK⁽¹⁾) irányelv 1. cikk rendelkezéseit oly módon kell-e értelmezni, hogy az 1. cikkben szereplő „műszaki szabály” vonatkozik egy olyan nemzeti jogszabályi rendelkezésre, mint a 2001. március 23-i 93. törvény 19. cikke, amely megtiltja Olaszországban a nem környezetbarát alapanyagból készült fültisztításra szolgáló pálcikák („cotton-stick”) forgalmazását?

– Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén vajon a fent említett 2001. március 23-i 93. törvény 19. cikkében foglaltakat a 83/189/EGK (jelenleg 98/34/EK) irányelv 8. cikk értelmében az olasz kormány kezdeményezésére előzetesen közölni kellett volna-e a Bizottsággal a célból, hogy a nevezett irányelv 8. és 9. cikke értelmében a Bizottság felhatalmazza Olaszországot a jogszabály alkalmazására?

– A második kérdésre adott igenlő válasz esetén, valamint ha az idézett 93/2001 törvény 19. cikke nem közlése a Bizottság felé mulasztást valósít meg, vajon az EK 28. cikke alapján az áruk szabad mozgására vonatkozó alapelvek és jogszabályok a 83/189/EGK (jelenleg 98/34/EK) irányelvvel együtt lehetővé teszik-e az olasz bíró számára, hogy a említett nemzeti rendelkezést ne alkalmazza, amennyiben az

jogellenesnek minősítendő az Európai Unió másik tagállamából származó árukra történő alkalmazás esetében?

(⁽¹⁾) HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével az Jacob Meijer B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-304/04. sz. ügy)

(2004/C 228/60)

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével, amely 2004. július 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Jacob Meijer B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (⁽¹⁾) 1. mellékletének módosításáról szóló, 1997. november 4-i 2086/97/EK bizottsági rendelet érvényes-e, amennyiben e rendelet szerint a Kombinált Nomenklatúra 8543 89 79 tétele magában foglalja a 2.3. pontban leírt hangkárttyákat?

(⁽¹⁾) HL L 312., 1997.11.14., 1. o.

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével az Eagle International Freight B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-305/04. sz. ügy)

(2004/C 228/61)

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i ítéletével, amely 2004. július 19-én érkezett a Bíróság Hivatalához, az Eagle International Freight B. V. kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

A vám- és statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. mellékletének módosításáról szóló, 1997. november 4-i 2086/97/EK bizottsági rendelet, valamint az ugyanezen tanácsi rendelet 1. mellékletének módosításáról szóló, 1998. október 26-i 2261/98/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ érvényes-e, amennyiben e rendeletek szerint a Kombinált Nomenklatúra 8543 89 79 tétele magában foglalja a 2.3. pontban leírt hangkártyákat?

⁽¹⁾ HL L 312., 1997.11.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 292., 1998.10.30., 1. o.

A Gerechtshof te Amsterdam 2004. július 13-i végzésével a Compaq Computer International Corporation kontra Inspecteur van de Belastingdienst Douanedistrict Arnhem ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-306/04. sz. ügy)

(2004/C 228/62)

A Gerechtshof te Amsterdam (Hollandia) 2004. július 13-i végzésével, amely 2004. július 19-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Compaq Computer International Corporation kontra Inspecteur van de Belastingdienst – Douanedistrict Arnhem ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Gerechtshof te Amsterdam a következő kérdéstről kéri a Bíróság döntését:

Olyan számítógépek behozatalakor, amelyekre az eladó felhasználói rendszert telepített, hozzá kell-e adni a Közösségi Vámkódex⁽¹⁾ 32. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján az ügyleti értékhez a vevő által ingyen az eladó rendelkezésére bocsátott szoftver értékét, ha ez az érték nem része az ügyleti értéknek?

⁽¹⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

A Spanyol Királyság által 2004. július 22-én az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(C-310/04. sz. ügy)

(2004/C 228/63)

A Spanyol Királyság, képviseli: D. Miguel Muñoz Pérez, Abogado del Estado, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési

cím: Luxembourg, 2004. július 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

A Spanyol Királyság a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a 864/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 1. cikke (20) bekezdésével módosított 1782/2003/EK tanácsi rendelet IV. címének 10. bis fejezetét, amely a Tanács a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia az Európai Unióhoz való csatlakozására tekintettel a közös agrárpolitika keretébe tartozó közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott támogatási rendszerek létrehozásáról szóló, 1782/2003/EK tanácsi rendeletet módosította;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

- A Szerződés, illetve a végrehajtására vonatkozó jogszabályok megsértése, mivel a Tanács megsértette a Görög Köztársaságnak az Európai Unióhoz történő csatlakozása tárgyában kötött Csatlakozási Szerződés 4. sz. jegyzőkönyvének 3. bekezdését azáltal, hogy a 864/2004/EK tanácsi rendelettel módosított 2003. szeptember 29-i 1782/2003/EK tanácsi rendelet új, 110b. cikke nem állapít meg támogatást a gyapottermelésre.
- A Tanács lényeges alaki hibát vétett azzal, hogy nem indokolta meg a 1782/2003/EK Rendelet 110b. cikkében, hogy miért a gyapotgubó kinyílási szakaszát határozta meg a támogatás nyújtása szempontjából meghatározó időpontként.
- A Tanács visszaélt a hatáskörével tekintettel arra, hogy a fent idézett 4. sz. jegyzőkönyv 6. bekezdésében ráruházott, a gyapotra vonatkozó támogatások rendszerének létrehozására irányuló hatáskört más célra használta, mint amire az eredetileg vonatkozott.
- A Szerződés, illetve a végrehajtására vonatkozó jogszabályok megsértése azzal, hogy a Tanács, a vitatott rendelkezések elfogadásával megsértette a közösségi jog jogos feltevésre és arányosságra vonatkozó alapelveit, mivel a gyapotra vonatkozó támogatások rendszerét megreformáló eszközök a Tanács által meghatározott célokkal nyilvánvalóan ellentétesek, továbbá léteznek kevésbé súlyos eszközök, amelyekkel a fenti célok megvalósíthatók.

⁽¹⁾ HL L 161., 2004.4.30., 48. o. Az említett rendelet hibáinak javítása, HL L 206., 2004.6.9., 20. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 23-án a Holland Királyság ellen benyújtott kereset

(C-312/04. sz. ügy)

(2004/C 228/64)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Günter Wilms és Alexander Weimar, 2004. július 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Holland Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

1. állapítsa meg, hogy

- a) azzal, hogy 1992. január 1-jéig egyes TIR-igazolvánnyal történt szállításokhoz kapcsolódó feltételezett jogsértések esetén nem végezte el késelem nélkül a Közösségek saját forrásaira vonatkozó igényeinek időben történő megállapítása érdekében szükséges cselekményeket,
- b) azzal, hogy 1992. január 1-jétől 1994. végéig egyes TIR-igazolvánnyal történt szállításokhoz kapcsolódó feltételezett jogsértések esetén túl későn állapította meg a Közösségek saját forrásaira vonatkozó igényeit és így túl későn bocsátotta e saját forrásokat a Bizottság rendelkezésére és
- c) azzal, hogy az ezzel összefüggő késelemi kamat fizetését megtagadta,

a Holland Királyság elmulasztotta a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 2. cikkének (1) bekezdése, 6. cikkének (2) bekezdése, 10. cikkének (1) bekezdése és 11. cikke alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

2. kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Egy 1997-ben Hollandiában végzett vizsgálat eredményeképpen a Bizottság azt állapította meg, hogy a vámokból befolyó saját források kimutatása késelemet szenvedett. A késelem az 1991 és 1993 között kiállított, ki nem egyenlített TIR-igazolványokkal függött össze, melyekre vonatkozóan a holland hatóságok túl későn adták ki a fizetési felszólításokat.

Noha 1992 előtt nem volt szabály arra, hogy az ügylet rendes befejezése után mennyi időn belül kell az indító hivatalnak eljárnia, ebből azonban nem lehet arra következtetni, hogy a tagállamnak ne a jogsértés megállapítását, illetve adott esetben a jogsértés helyének meghatározását megelőzően kellene eljárnia. A holland hatóságok nem a szükséges gondossággal jártak el a Közösség pénzügyi érdekeinek biztosítása érdekében. Az itt említett ügyekben a fizetési felszólításokat 2 évvel és 4 ½ hónappal, illetve 2 évvel és 10 hónappal az igazolványok kiállítása után adták ki. A Bizottság álláspontja szerint ilyen hosszú idő eltelte nem tekinthető az elvárt ügykezeléssel összeegyeztethetőnek.

A vonatkozó közösségi jogi szabályok 1992. január 1. óta, a TIR-egyezmény 11. cikkével összefüggésben, külön határidőket

írnak elő a tagállamok számára a szükséges intézkedések megtételére. A Bizottság nem ért egyet a holland hatóságok kifogásával, miszerint ezeket a határidőket nem jogszabályok, hanem csupán közigazgatási rendelkezések tartalmazzák, és a követelést érintő utólagos eljárás befejezte előtt a behajtás megindítása jogilag hibás.

Mint a Bizottság által végzett vizsgálat kimutatta, Hollandia átlagosan a 15 hónapos (végső) határidő lejárta után egy évvel kezdte el a behajtást, és így késelemesen bocsátotta a Bizottság rendelkezésére a saját forrásokat; ezért Hollandia késelemi kamat fizetésére köteles.

⁽¹⁾ HL L 155., 1989.6.7., 1. o.

A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana 2004. július 12-i végzésével R.M. Torres Aucejo kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-314/04. sz. ügy)

(2004/C 228/65)

A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana 2004. július 12-i végzésével, amely 2004. július 26-án érkezett a Bíróság hivatalához, R.M. Torres Aucejo kontra Fondo de Garantía Salarial ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

A Bíróság hozzon döntést a C-520/03 ügygel⁽¹⁾ azonos kérdésekben.

⁽¹⁾ HL C 59., 2004.3.6.

Az Európai Parlament által 2004. július 27-én az Európai Unió Tanácsa ellen benyújtott kereset

(C-317/04. sz. ügy)

(2004/C 228/66)

Az Európai Parlament, képviseli: R. Passos és N. Lorenz, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Unió Tanácsa ellen.

Az Európai Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

– semmisítse meg a 2004. május 17-i 2004/496/EK tanácsi határozatot⁽¹⁾;

– kötelezze a Bizottságot valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A Parlament kérelmének alátámasztására az alábbi jogi érvekre hivatkozik.

Az első két jogi érv a szóban forgó határozat jogi alapját vitatja. A Parlament először is arra az álláspontra helyezkedik, hogy figyelemmel a Bíróság ezen rendelkezés értelmezésével kapcsolatos legújabb ítélkezési gyakorlatára, az EK 95. cikkre való hivatkozás nem igazolt; egyébként a 95. cikkre nem alapozható a Közösségnek a megállapodás megkötésére vonatkozó hatásköre, mivel az az adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK irányelv hatálya alá nem tartozó adatkezelésre vonatkozik. Másodsorban a megállapodás módosítja az EK 251. cikkben megállapított eljárás szerint elfogadott irányelvet, így a megállapodást csak a Parlament hozzájárulását követően köthették meg.

Harmadik jogi érvként a Parlament azt állítja, hogy a megállapodás megkötésére alapvető jogok megsértésével került sor, különös tekintettel a személyes adatok védelmének jogára, figyelemmel ezen jog alapvető jellegére, továbbá arra, hogy ez emellett a magánéletbe történő indokolatlan beavatkozást jelent, ami összeférhetetlen az emberi jogokról szóló Európai Egyezmény 8. cikkével.

A negyedik jogi érv az arányosság elvének megsértésére vonatkozik, különösen azért, mert a megállapodás az utasokra vonatkozó túlzott mértékű adat továbbításáról rendelkezik, továbbá, mert az amerikai hatóságok ezeket az adatokat túl hosszú ideig tárolják.

Végül a Parlament a rendelkezés különleges jellemzőit figyelembe véve a szükséges indokoltság hiányára, továbbá az EK 10. cikkében található jóhiszemű együttműködés megsértésére is hivatkozik, figyelemmel arra, hogy a vitatott határozat elfogadására szokatlan körülmények között, a Bíróság előtt az 1/04 sz. vélemény iránti kérelemmel indított eljárás alatt került sor, amely nyilvánvalóan jogkérdéseket érintett.

⁽¹⁾ Az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti, a PNR adatoknak a légi szállítók általi feldolgozásáról és az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma Vámügyi és Határvédelmi Irodájának történő továbbításáról szóló megállapodás kötéséről szóló, 2004. május 17-i 2004/496/EK tanácsi határozat (HL L 183., 2004.5.20., 83. o.)

Az Európai Parlament által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 27-én benyújtott kereset

(C-318/04. sz. ügy)

(2004/C 228/67)

Az Európai Parlament, képviseli: H. Duintjer Tebbens és A. Caiola, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

Az Európai Parlament keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

– az EK 230. cikk alkalmazásával semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága 2004. május 14-i 2004/535/EK határozatát⁽¹⁾;

– kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Európai Parlament keresete alátámasztására négy jogalapot jelöl meg, nevezetesen a Bizottság által elkövetett hatáskörtúllépést, a 95/46/EK irányelv alapvető elveinek megsértését, az alapvető jogok megsértését és az arányosság elvének megsértését.

Ami a hatáskörtúllépést illeti, a bizottsági határozat ultra vires, a személyes adatok védelméről szóló 95/46/EK alapirányelvben meghatározott rendelkezések figyelmen kívül hagyásával, és különösen a 95/46 irányelvnek a közösségi jog tárgyú hatálya alá nem tartozó tevékenységek kizárásáról szóló 3. cikke (2) bekezdésének első francia bekezdése megsértésével került elfogadásra.

Az Európai Parlament ezen túlmenően a következő szempontokat emeli ki: a CBP (az Egyesült Államok Vámügyi és Határvédelmi Irodája) a 95/46 irányelv 25. cikke értelmében nem minősül harmadik országnak, a megfelelőségi határozat engedélyezi a többi amerikai kormányhatóság, valamint harmadik országok felé történő adattovábbítást, a határozat megvalósítja a 95/46 irányelv személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek korlátozásait és az azok alól való mentességeket érintő 13. cikke sérelmét (a tagállamoknak fenntartott korlátozások és mentességek), és a határozat alapján a CBP-nek közvetlen hozzáférése van az irányelv által nem szabályozott PNR (utasnyilvántartási adatállomány) adatokhoz. Tekintettel a megfelelőségi határozat, valamint az Európai Közösségek és az Egyesült Államok közötti megállapodás szoros összefüggésére, a határozatot az elérni kívánt célra, vagyis a PNR adatok továbbítása kikényszerítésére alkalmatlan intézkedésnek kell tekinteni.

A második jogalappal az Európai Parlament azon az állásponton van, hogy a Bizottság megfelelési határozata a 95/46 irányelv alapvető elveit is sérti. Az adatkezelésnek a határozatban meghatározott célja összeegyeztethetetlen a kezdeti adatkezelés céljával; megállapítja a törvényi adatkezelési kötelezettség hiányát; sérülnek az irányelv elvei, a különleges adatok kezelése, a betekintési jog, valamint a kapcsolódó jogok tekintetében; a bírósági védelemhez való jog nem biztosított és a többi amerikai kormányhatóság, valamint harmadik országok felé történő adattovábbítás – bármiféle valós és hatékony biztosíték hiányában – összeegyeztethetetlen a 95/46 irányelvvel.

Harmadsorban, az Európai Parlament fenntartja, hogy a Bizottság megfelelési határozata sérti az alapvető jogokat, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 8. cikkében foglalt magánélethez való jogot, valamint személyes adatok védelméhez fűződő jogot, ahogy azokat a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága értelmezte.

Negyedik jogalapként a Parlament arra hivatkozik, hogy a megfelelési határozat az arányosság elvét is sérti, különösen azért, mert nagy számú PNR adat továbbítható és mert ezen adatokat az amerikai hatóságok túl hosszú ideig őrizhetik meg.

(¹) Az Egyesült Államok Vámügyi és Határvédelmi Irodája rendelkezéseire bocsátott, a légiutasok utasnyilvántartási adatállományában tárolt személyes adatok megfelelő védelméről szóló, 2004. május 14-i 2004/535/EK bizottsági határozat (HL L 235., 11. o.).

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 23-án a Francia Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-319/04. sz. ügy)

(2004/C 228/68)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: G. Rozet, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 23-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság nem tett eleget az Európai Közösség Hajótulajdonosainak Szövetsége (ECSA) és a Közlekedési Dolgozók Szakszervezeteinek Szövetsége az Európai Unióban (FST) között, a tengerészek munkaidejének szervezésére vonatkozóan kötött megállapodásról szóló, 1999. június 21-i 1999/63/EK tanácsi irányelv – Melléklet: a

tengerészek munkaidejének szervezéséről szóló európai megállapodás (¹) 3. cikkének (1) bekezdése alapján fennálló kötelezettségeinek, mivel elmulasztotta az irányelv végrehajtásához szükséges valamennyi törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezés megalkotását, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte;

- kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv végrehajtásának határideje 2002. június 30-án lejárt.

(¹) HL L 167., 1999.7.2., 33. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. július 27-én a Luxemburgi Nagyhercegség ellen benyújtott kereset

(C-320/04. sz. ügy)

(2004/C 228/69)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: D. Martin, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. július 27-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a személyek közötti, faji- vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvnek (¹) a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta a nevezett irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésének határideje 2003. július 19-én lejárt.

(¹) HL L 180., 2000.7.19, 22. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. augusztus 2-án a Luxemburgi Nagyhercegség ellen benyújtott kereset

(C-333/04. sz. ügy)

(2004/C 228/70)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Denis Martin és Horstpeter Kreppel, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. augusztus 2-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Luxemburgi Nagyhercegség ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy azáltal, hogy nem hozta meg a szükséges törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket abból a célból, hogy megfeleljen a robbanásveszélyes légkör kockázatának kitett munkavállalók biztonságának és egészségvédelmének javítására vonatkozó minimumkövetelményekről szóló, 1999. december 16-i 1999/92/EK ⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelvnek (15. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében), a Luxemburgi Nagyhercegség elmulasztotta a fenti irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését; és
- kötelezze a Luxemburgi Nagyhercegséget a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv végrehajtásának határideje 2003. június 30-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 134., 2000.6.7., 36. o.

A C-257/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/71)

2004. május 6-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-257/02. sz. (az Oberster Gerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Stuij en de Man B. V. kontra Osztrák Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 247., 2002.10.12.

A C-322/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/72)

2004. május 17-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-322/02. sz. (a Sozialgericht Augsburg előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Eva-Maria Weller kontra Deutsche Angestellten-Krankenkasse ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A C-349/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/73)

2004. május 3-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-349/02. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

A C-450/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/74)

2004. május 5-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-450/02. sz. (Bundesfinanzhof előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Finanzamt Kassel-Goethestraße kontra Qualitair Engineering Services Ltd. ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 70., 2003.3.22.

A C-454/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/75)

2004. június 8-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-454/02. sz. (a Bundessozialgericht előzetes döntéshozatal iránti kérelme) Karin Bautz kontra AOK Baden-Württemberg ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 70., 2003.3.22.

A C-474/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/77)

2004. május 17-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-474/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 7., 2004.1.10.

A C-76/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/76)

2004. május 10-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-76/03. sz. Európai Közösségek Bizottsága kontra Osztrák Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 83., 2003.4.5.

A C-538/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/78)

2004. június 24-i végzésével az Európai Közösségek Bíróságának elnöke elrendelte a C-538/03. sz., Európai Közösségek Bizottsága kontra Németországi Szövetségi Köztársaság ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 71., 2004.3.20.

ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-153/01 és T-323/01. sz. Mercedes Alvarez Moreno
kontra az Európai Közösségek Bizottsága egyesített
ügyekben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Kisegítő alkalmazott – Konferencia-tolmács –
Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási
feltételei (RAA) 74. cikke – Foglalkoztatás megszüntetése)

(2004/C 228/79)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-153/01. és T-323/01. sz. Mercedes Alvarez Moreno, lakóhelye: Berlin (Németország), képviseli a T-153/01. sz. ügyben eredetileg G. Vandersanden és D. Dugois, majd G. Vandersanden, valamint a T-323/01. sz. ügyben G. Vandersanden és L. Levi, ügyvédek, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: eredetileg F. Clotuche-Duvieusart és M. Langer, majd Clotuche-Duvieusart és D. Martin) egyesített ügyekben, melynek tárgya egyrészt a Bizottság 2001. február 13-i és 23-i levelének megsemmisítése, melyben arról értesíti a felperest, hogy 65 évnél idősebb konferencia-tolmácsok felvétele nem lehetséges, másrészt a költségek és kamataik megtérítése, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. García-Valdecasas, a tanács elnöke, és P. Lindh és J. D. Cooke, bírák; hivatalvezető: J. Palacio González, vezető tisztségviselő, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A T-153/01 ügy keresetét mint elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A T-323/01 ügyben hozott 2001. február 23-i határozatot megsemmisíti.
- 3) A T-323/01 ügy keresetét ezt meghaladóan elutasítja.
- 4) A T-153/01 ügyben felmerült költségeket mindegyik fél maga köteles viselni.
- 5) A T-323/01 ügy minden költségét a Bizottság köteles viselni.

⁽¹⁾ HL C 275., 2001.9.29.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-258/01. sz. Pierre Eveillard kontra Európai Közösségek
Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Tisztviselők – Fegyelmi eljárás – Visszavetés – A személyzeti
szabályzat 11. és 14. cikke – A Bizottság épületeinek felügye-
letére vonatkozó szerződés)

(2004/C 228/80)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-258/01. sz. Pierre Eveillard, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, lakhelye Brüsszel (Belgium), képviseli L. Vogel, ügyvéd, kézbesítési címe Luxembourg, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Cural, segítője B. Wägenbaur, ügyvéd, kézbesítési címe Luxembourg) ügyben, amelynek tárgya a kinevezésre jogosult hatóság által 2000. december 19-én hozott, a felperes két fokozattal való visszavetését kimondó fegyelmi határozat ellen a felperes 2001. március 13-án benyújtott panaszát elutasító 2001. június 25-i bizottsági határozat megsemmisítése, az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: P. Lindh a tanács elnöke, R. García-Valdecasas és J. D. Cooke bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A felperes két fokozattal való visszavetését kimondó 2000. december 19-i határozat semmis.
- 2) A Bizottság köteles viselni a költségeket.

⁽¹⁾ HL C 369., 2001.12.22.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-276/01. sz. Mély Garroni kontra Európai Parlament ügyben ⁽¹⁾*(Tisztviselők – Kisegítő alkalmazott – Konferencia-tolmács – Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételei (RAA) 74. cikke – Jogviszony megszüntetése)*

(2004/C 228/81)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-276/01. sz. Mély Garroni, lakhelye Róma (Olaszország), képviseli G. Vandersanden, avocat, kontra Európai Parlament (meghatalmazott: H. von Herten és J. de Wachter, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, egyrészt a 65. életévüket betöltött konferenciatormácsok további alkalmazásának megszüntetését kimondó határozat megsemmisítése, másrészt a károk és kamatok megtérítése tárgyában az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács), tagjai: R. García-Valdecasas elnök, P. Lindh és J. D. Cooke bírák; hivatalvezető: J. Palacio González vezető tisztviselő, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Parlament 2001. január 24-i határozata, valamint a Parlamentnek a felperes panaszát elutasító 2001. július 20-i határozata semmis.
- 2) Az egyéb kérelmek tekintetében a keresetet elutasítja.
- 3) A Parlamentet a költségek viselésére kötelezi.

⁽¹⁾ HL C 3., 2002.1.5.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-307/01. sz., Jean-Paul François kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾*(Tisztviselők – Fegyelmi eljárás rendje – Alacsonyabb fizetési fokozatba sorolás – A Bizottság épületeinek vagyónvédelmére és őrzésére vonatkozó szerződés – Ésszerű határidő – Büntetőeljárás – Kártérítési kereset)*

(2004/C 228/82)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-307/01. sz. Jean-Paul François, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, lakhelye Wavre (Belgium), képviseli A. Colson, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Curall, segítője B. Wägenbauer, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, egyrészt, a felperest alacsonyabb fizetési fokozatba soroló fegyelmi intézkedést elrendelő 2001. április 5-i bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló kérelem, másrészt a felperes szerinti elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kár megtérítésére irányuló kérelem tárgyában, az Elsőfokú

Bíróság (ötödik tanács), tagjai: P. Lindh, elnök, és R. García-Valdecasas és J. D. Cooke, bírák; hivatalvezető: I. Natsinas, tisztviselő, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A felperest alacsonyabb fizetési fokozatba soroló fegyelmi intézkedést elrendelő 2001. április 5-i bizottsági határozat semmis.
- 2) A Bizottság köteles a felperes által elszenvedett nem vagyoni kár megtérítése címén részére 8000 euró összegű kártérítést fizetni.
- 3) Kötelezi a Bizottságot a teljes költség viselésére.

⁽¹⁾ HL C 56., 2002.3.2.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 22-én

a T-185/02. sz. Claude Ruiz-Picasso és társai kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾*(Közösségi védjegy – 40/94/EK rendelet – Felszólalás – Összetevésztés veszélye – PICARO közösségi szóvédjegy bejelentése – Korábbi PICASSO szóvédjegy)*

(2004/C 228/83)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-185/02. sz. Claude Ruiz-Picasso, lakóhely: Párizs (Franciaország), Paloma Ruiz-Picasso, lakóhely: London (Egyesült Királyság), Maya Widmaier-Picasso, lakóhely: Párizs, Marina Ruiz-Picasso, lakóhely Genf (Svájc), Bernard Ruiz-Picasso, lakóhely: Párizs, képviseli C. Gielen ügyvéd, kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHMI) (meghatalmazottak: G. Schneider és U. Pflegar) ügyben, félként vett részt a Hivatal fellebbezési tanácsa előtt folyó eljárásban és beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt DaimlerChrysler AG, székhely: Stuttgart (Németország), képviseli S. Völker ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) harmadik fellebbezési tanácsának a „Succession-Picasso” és a DaimlerChrysler AG közötti felszólalási eljárásban 2002. március 18-án hozott határozata (R 0247/2001-3. sz. ügy) ellen benyújtott fellebbezés tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: N. J. Forwood elnök, valamint J. Pirrung és A. W. H. Meij, bírák; hivatalvezető: D. Christensen, vezető tisztviselő, 2004. június 22-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A fellebbezést elutasítja.
- 2) A fellebbezőket a költségek viselésére kötelezi.

⁽¹⁾ HL C 202., 2002.8.24.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 24-én

a T-190/02. sz., Anita Jannice Österholm kontra Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

*(Tisztviselők – Éves szabadságba beszámított távollét –
Határidők – Kereseti jogot megalapozó érdek hiánya – Elfo-
gadhatatlanság)*

(2004/C 228/84)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-190/02. sz. Anita Jannice Österholm, lakóhelye: Stockholm (Svédország), képviseli J. R. Iturriagoitia Bassas ügyvéd, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Currall és V. Joris, segítőjük: A. Dal Ferro, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, amelynek tárgya a felperes 2000. július 8. és 31. közötti távollétét az éves szabadságba beszámító bizottsági határozat megsemmisítése, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanács), tagjai: J. Azizi, elnök, M. Jaeger és F. Dehousse, bírák; hivatalvezető: I. Natsinas tisztviselő, 2004. június 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet mint nem elfogadhatót elutasítja.
- 2) A felek költségeiket maguk viselik.

⁽¹⁾ HL C 202., 2002.8.24.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 22-én

a T-66/03. sz. Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen
sinds 1818” BV kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾

*(Közösségi védjegy – Felszólalás – A „Galáxia” szóbeli elemet
tartalmazó ábrás megjelölés közösségi védjegyként történő
lajstromozása iránti kérelem – GALA korábbi nemzeti és
nemzetközi szövegvédjegyek – Feltétlen kizáró okok – A felszó-
lalás elutasítása – A 40/94/EK rendelet 8 cikke (1) bekezdé-
sének b) pontja)*

(2004/C 228/85)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-66/03. sz. Koffiebranderij en Theehandel „Drie Mollen
sinds 1818” BV, székhely: 's- Hertogenbosch (Hollandia), képvise-
li P. Steinhauser, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg,
kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és forma-
tervezési minták) (OHIM) (meghatalmazottak: J. Novais
Gonçalves és S. Laitinen) ügyben, félként vett részt a Hivatal

fellebbezési tanácsa előtt folyó eljárásban Manuel Nabeiro
Silveira, Lda, székhely: Campo Maior (Portugália), az OHIM
második fellebbezési tanácsának a Koffiebranderij en Thee-
handel „Drie Mollen sinds 1818” BV és Manuel Nabeiro
Silveira, Lda közötti felszólalási eljárásban 2002. december
17-én hozott határozata (R 270/2001-2. sz. ügy) ellen benyúj-
tott fellebbezés tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második
tanács), tagjai: J. Pirrung, a tanács elnöke, valamint A. W. H.
Meij és N.J. Forwood, bírák; hivatalvezető: J. Plingers, vezető
tisztviselő, 2004. június 22-én meghozta ítéletét, amelynek
rendelkező része a következő:

- 1) A fellebbezést elutasítja.
- 2) A fellebbezőt kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 124., 2003.5.24.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-315/02. sz. Svend Klitgaard kontra az Európai Közös-
ségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

*(Választottbíróági kikötés – A PLAN program D területe
keretei között létrejött szerződés – Utazási költségek –
Igényérvényesítési költségek – Késedelmes fizetés)*

(2004/C 228/86)

(Az eljárás nyelve: dán)

A T-315/02. sz. Svend Klitgaard, lakóhelye Skørping (Dánia),
képvisele S. Koll Espensen, ügyvéd, kontra Európai Közösségek
Bizottsága (meghatalmazott: H. Støvlbæk és C. Giolito segítőjük
P. Heidmann, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a felperesnek a Plant Life Assessment Network (PLAN) projekt D terü-
lete keretében kötött 32.0166. sz. szerződés teljesítésével össze-
függésben felmerült 19 867,40 euró költsége és annak kése-
delmi kamatai, valamint az igényérvényesítés díja és annak
késedelmi kamatai megtérítése iránt az EK 238. cikke alapján
benyújtott keresete tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (ötödik
tanács), tagjai: P. Lindh, elnök, R. Garcia Valdecasas és J. D.
Cooke bírák; hivatalvezető: D. Christensen, vezető tisztviselő
2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező
része a következő:

- 1) A keresetet elutasítja.
- 2) A felperes viseli saját, valamint a Bizottság költségeit.

⁽¹⁾ HL C 323., 2002.12.21.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

2004. június 10-én

a T-330/03. sz. Xanthippi Liakoura kontra Európai Unió Tanácsa ügyben ⁽¹⁾**(Tisztviselők – Előléptetés megtagadása – Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset)**

(2004/C 228/87)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-330/03. sz. Xanthippi Liakoura, az Európai Unió Tanácsának tisztviselője, lakóhelye Brüsszel (Belgium), képviseli J. A. Martin ügyvéd, kontra Európai Unió Tanácsa (meghatalmazottak: M. Sims és F. Anton) ügyben, a Tanács azon határozatának megsemmisítése iránti kérelem, amely a felperest a 2002. évi előléptetési időszakban a C 1 besorolási osztályba nem léptette elő, valamint kártérítés iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (egyesbíró: P. Lindh); hivatalvezető: I. Natsinas, vezető tisztviselő, 2004. június 10-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A fellebbezést elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 289., 2003.11.29.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. május 26-án

a T-165/02. sz. Enrique José Lloris Maeso kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾**(Megsemmisítés iránti kereset – A felperes fél tétlensége – Okafogyott kereset)**

(2004/C 228/88)

(Az eljárás nyelve: spanyol)

A T-165/02. sz. Enrique José Lloris Maeso, lakóhelye: Valencia (Spanyolország), képviseli Julian Bosch Abacara, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: Julian Currall, segítője José Rivas Andrés és Juan José Gutierrez Gisber, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a COM/a/10/01 versenyvizsga felvételi bizottsága határozatának, amely a felperesnek az előválogatási fordulón olyan pontszámot adott, amely alapján az említett versenyvizsga további fordulóiban nem vehetett részt,

megsemmisítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung, elnök, és A. W. H. Meij és N. J. Forwood, bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. május 26-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Jelen kereset okafogyottá vált.
- 2) A felperest kötelezi saját és a Bizottság költségeinek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 261., 2002.10.26.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. június 14-én

a T-267/02. sz. Rewe-Zentral AG kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek, formatervezési minták) (OHIM) ügyben ⁽¹⁾**(Közösségi védjegy – Bejegyzés részleges elutasítása – Felsőfokú visszavonása – A kereset okafogyottá vált)**

(2004/C 228/89)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-267/02. sz. REWE-ZENTRAL AG, székhelye: Köln (Németország), képviseli H. Eichmann, G. Barth, U. Blumenröder, C. Niklas-Falter, M. Kinkeldey, K. Brandt, A. Franke, U. Stephani, B. Allekotte, E. Pfrang, K. Lochner és B. Ertle, ügyvédek, kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek, formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazott: J. Weberndorfer és G. Schneider) ügyben, beavatkozó az Elsőfokú Bíróság előtt Fritidsresor AB, székhelye: Stockholm, képviseli U. Sander, ügyvéd, az OHIM első fellebbezési tanácsának 2002. július 1-jei határozata ellen benyújtott fellebbezés (R 888/2000-1 sz. ügy), amely az Atlasreisen megjelölés közösségi védjegyként történő bejegyzésével kapcsolatos, az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai J. Pirrung, a tanács elnöke, A. W. H. Meij és I. Pelikánová, bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. június 14-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A kereset okafogyottá vált.
- 2) A felek maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 289., 2002.11.23.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. június 7-én

a T-333/02. sz. Gestoras Pro-Amnistía és társai kontra Európai Unió Tanácsa ügyben ⁽¹⁾

(Kártérítési kereset – Bel- és igazságügy – A Tanács közös álláspontja – Terror cselekményekben részt vevő személyekre, csoportokra és szervezetekre vonatkozó intézkedések – Hatáskör nyilvánvaló hiánya – Nyilvánvalóan alaptalan kereset)

(2004/C 228/90)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-333/02. sz. Gestoras Pro-Amnistía, Juan Mari Olano Olano, lakóhelye Gradignan (Franciaország), Julien Zelarain Errasti, lakóhelye Madrid (Spanyolország) képviseli D. Rouget, ügyvéd, kontra Európai Közösségek Tanácsa (meghatalmazott: M. Vitsentzatos és M. Bauer), támogatja a Spanyol Királyság, képviseli meghatalmazottja, kézbesítési cím: Luxembourg, és Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (meghatalmazott: kezdetben P. Ormond, később C. Jackson, kézbesítési cím: Luxembourg) egy kártérítési kereset tárgyában, amely a felperesek által állítólag azért elszenvedett kár megtérítésére irányul, mert a Gestoras Pro-Amnistía felkerült azon személyek, csoportok és szervezetek listájára, amelyekre a terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 344., 93. o.), a 2001/031 közös álláspont naprakésszé tételéről szóló, 2002. május 2-i, 2002/340/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 116., 75. o.) és a 2001/931 közös álláspont naprakésszé tételéről illetve a 2002/340 közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2002. június 17-i 2002/462/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 160., 32. o.), az Elsőfokú Bíróság (második tanács), tagjai: J. Pirrung, elnök, és A. W. H. Meij és N. J. Forwood, bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. június 7-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet elutasítja.

2) A felek maguk viselik költségeiket.

⁽¹⁾ HL C 19., 2003.1.25.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. május 27-én

a T-358/02. sz., Deutsche Post AG és DHL International Srl kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Állami támogatások – Az olasz hatóságok által a Poste Italiane javára nyújtott támogatások Bizottság általi jóváhagyása – A versenytársak által benyújtott megsemmisítés iránti kereset – Elfogadhatatlanság)

(2004/C 228/91)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-358/02. sz., Deutsche Post AG, székhelye: Bonn (Németország), DHL International Srl, székhelye: Rozzano (Olaszország), képviseli: J. Sedemund és T. Lübbig, ügyvédek, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: V. Di Bucci, J. Flett és V. Kreuzschitz), támogatja: Olasz Köztársaság (meghatalmazott: kezdetben U. Leanza, majd I. Braguglia, kézbesítési cím: Luxembourg) és Poste Italiane SpA, székhelye: Róma (Olaszország), képviseli: B. O'Connor, solicitor és A. Fratini, ügyvéd, ügyben, az Olaszország által a Poste Italiane SpA (korábban Ente Poste Italiane) javára nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. március 12-i 2002/782/EK bizottsági határozat (HL L 282., 29. o.) megsemmisítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács), tagjai: J. Pirrung, elnök, valamint V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras és N. J. Forwood, bírák; hivatalvezető: H. Jung 2004. május 27-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.
2. A felperesek kötelesek saját, valamint a Bizottság és a Poste Italiane SpA költségei viselésére. Az Olasz Köztársaság saját költségeit viseli.

⁽¹⁾ HL C 44., 2003.2.22.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. július 2-án

a T-9/03. sz. COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna és CIA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

(Állami támogatások – Megsemmisítés és kártérítés iránti kereset – Támogatási rendszer közös piaccal való összeegyeztethetlenségét kimondó határozat – E rendszer lehetséges kedvezményezettjeinek képviselői által benyújtott kereset – Elfogadhatatlanság)

(2004/C 228/92)

(Az eljárás nyelve: olasz)

A T-9/03. sz. COLDIRETTI – Federazione Regionale Coltivatori Diretti della Sardegna, székhelye: Cagliari (Olaszország),

CIA – Confederazione Italiana Agricoltori della Sardegna, székhelye: Cagliari (Olaszország), képviseli G. Dore és F. Ciulli, ügyvédek, kontra az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: V. di Bucci, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, melynek tárgya elsősorban a Bizottság Olaszország által a 21/2000 sz. szardíniai tartományi törvény 21. cikke alapján a nem metán-üzemanyagot használó mezőgazdasági üzemeknek megítélni tervezett támogatásokra vonatkozó 2002. május 7-i 2002/785/EK határozatának megsemmisítése, másodsorban ezen határozat által a felpereseknek állítólag okozott kár megtérítése iránti igény tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanácsa), tagjai J. Pirrung, a tanács elnöke, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová és S. S. Pappasavvas, bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. július 2-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet mint elfogadhatatlan elutasítja.
- 2) A felperesek kötelesek viselni a költségeket.

(¹) HL C 55., 2003.3.8.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. május 27-én

a T-61/03. sz. Irwin Industrial Tool Co. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben (¹)

(Közösségi védjegy – QUICK-GRIP szóvédjegy – Feltétlen kizáró okok – Megkülönböztető képesség – A 40/94/EK rendelet 7. cikk (1) bekezdés c) pontja – A bejegyzés elutasítása – Jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan fellebbezés)

(2004/C 228/93)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-61/03. sz. Irwin Industrial Tool Co., székhelye: Hoffman Estates, Illinois (Egyesült Államok), képviseli G. Farrington, solicitor, kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) (meghatalmazottak: G. Humphreys és S. Laitinen) ügyben, az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának, 2002. november 20-án (R 110/2002-3 sz. ügy) a „QUICK-GRIP” szóvédjegy közösségi védjegyként történő lajstromozását megtagadó határozata ellen benyújtott fellebbezés tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács), tagjai: H. Legal, a tanács elnöke, V. Tiili és M. Vilaras bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. május 27-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A fellebbezést elutasítja.

- 2) A fellebbezőt kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 101., 2003.4.26.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. június 9-én

a T-96/03. sz. Manel Camós Grau kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben (¹)

(Az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által az Európai-Latin-amerikai Kapcsolatok Intézetének vezetése és finanszírozása tárgyában lefolytatott vizsgálat – Esetleges összeférhetlenség egy vizsgáló esetében – A vizsgálati csoport egy tagjának kizárásáról szóló határozat – Megsemmisítés iránti kereset – Előkészítő aktusok – Elfogadhatatlanság)

(2004/C 228/94)

(Az eljárás nyelve: francia)

A T-96/03. sz. Manel Camós Grau, az Európai Közösségek Bizottságának tisztviselője, lakóhelye: Brüsszel (Belgium), képviselőjében: A. Lucas, ügyvéd kontra Európai Közösségek Bizottsága, (meghatalmazottak: először H. van Lier, majd J.-F. Pasquier és C. Ladenburger, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) 2002. május 17-i, egy vizsgálónak az Európai-Latin-amerikai Kapcsolatok Intézeténél lefolytatott vizsgálatból az összeférhetlenség minden látszatának elkerülése érdekében való kizárásáról – az e vizsgáló által végrehajtott eljárási cselekmények visszavonása nélkül – szóló határozat, valamint a felperes által e határozat ellen 2002. július 29-én előterjesztett panaszt elutasító hallgatólagos határozat megsemmisítése iránti kérelem, és másrésről az e határozatok által állítólag okozott nem vagyoni és szakmai előmenetellel összefüggő károk megtérítése iránti kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács), tagjai: H. Legal, elnök, V. Tiili és M. Vilaras, bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. június 9-én végzést hozott, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A keresetet, mint elfogadhatatlant, elutasítja.
- 2) A felek maguk viselik költségeiket.

(¹) HL C 112., 2003.5.10.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. június 2-án

a T-123/03. sz., Pfizer Ltd kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾*(Emberi felhasználásra szánt gyógyszerek – A 2001/83/EK irányelv 30. cikke alapján az irányelv 32. cikke szerinti eljárás megindítása – Megsemmisítés iránti kereset – Megtámadható jogi aktus – Előkészítő aktus – Elfogadhatatlanság)*

(2004/C 228/95)

(Az eljárás nyelve: angol)

A T-123/03. sz. Pfizer Ltd, székhelye: Sandwich, Kent (Egyesült Királyság), képviseli D. Anderson, QC, K. Bacon, barrister, I. Dodds-Smith és T. Fox, solicitors, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: H. Stvøvlbaek és X. Lewis, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a Bizottság 2003. január 6-i, a Lopid vonatkozásában az Európai Gyógyszerértékelő Ügynökség (EMA) előtti eljárás – az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 311., 67. o.) 30. cikke alapján történő – megindításáról szóló határozatának megsemmisítése tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (negyedik tanács), tagjai: H. Legal, elnök, és V. Tiili és M. Vilaras, bírák; hivatalvezető: H. Jung, 2004. június 2-án meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A keresetet, mint nem elfogadhatót elutasítja.

2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 171., 2003.7.19.

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

2004. május 25-én

a T-264/03. sz. Jürgen Schmoltdt és társai kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾*(Megsemmisítés iránti kereset – Kereset benyújtásának határideje – Természetes vagy jogi személyek – Őket személyükben érintő jogi aktusok – Határozat – Hőszigetelési szabványok – Elfogadhatatlanság)*

(2004/C 228/96)

(Az eljárás nyelve: német)

A T-264/03. sz. Jürgen Schmoltdt, székhely: Dallgow-Döberitz (Németország), Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG, székhely:

Bréma (Németország), Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV, székhely: Berlin (Németország), képviseli H.-P. Schneider, ügyvéd, kontra Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: K. Wiedner, segítője: A. Böhlke, ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg) ügyben, a hőszigetelő termékekre, geotextiliákra, rögzített tűzoltó berendezésekre és gipszelemekre vonatkozó szabványok hivatkozásainak a 89/106/EGK tanácsi irányelvvvel összhangban történő közzétételéről szóló, 2003. április 9-i 2003/312/EK bizottsági határozat (HL L 114., 50. o.) 1. cikkének, a melléklet 1. táblázatával összefüggésben történő, megsemmisítése iránt benyújtott kérelem tárgyában, az Elsőfokú Bíróság (harmadik tanácsa), tagjai: J. Azizi, elnök, M. Jaeger és F. Dehousse, bírák, hivatalvezető: H. Jung, 2004. május 25-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1. A keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.

2. A felperesek maguk viselik saját költségeiket, valamint az alperesek költségeit, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti T-264/03 R eljárás költségeit is.

⁽¹⁾ HL C 239., 2003.10.4.

A Ryanair Limited által 2004. május 24-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-196/04. sz. ügy)

(2004/C 228/97)

(Az eljárás nyelve: angol)

A Ryanair Limited, székhelye: Dublin (Írország), képviselik: D. Gleeson és A. Collins barrister-ek, valamint Dr. V. Power, solicitor, 2004. május 25-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a Bizottságnak, a Vallon Tartomány és a Dél-Brüsszel Charleroi-i Repülőtér részéről a Ryanair légitársaság számára a Charleroi-i megtelepedése idején engedélyezett előnyökre vonatkozó 2004. február 12-én hozott határozatát;

– kötelezze a Bizottságot az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperes cég alacsony viteldíjú járatok működtetésére szakosodott légitársaság. A felperesnek a Dél-Brüsszel Charleroi-i Repülőtérén történő telephely-létesítése alkalmával, Belgium Vallon Tartománya számos, a felperesnek kedvező támogatási intézkedést tett. A Bizottság a megtámadott határozatában úgy ítélte meg, hogy ezek az intézkedések – nevezetesen a repülőtérről leszállási illeték, valamint a földi kiszolgálásra vonatkozó árengedmények – az EK 87. cikke szerinti közös piaccal összeegyeztethetetlen állami támogatást valósítottak meg. Ugyanez a bizottsági határozat, a repülőtér részéről a felperesnek nyújtott számos más támogatási intézkedést – bizonyos feltételekkel – a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.

A határozat megsemmisítésére irányuló kérelmének alátámasztására a felperes előadja, hogy az EK 253. cikkében foglalt indokolási kötelezettséget a Bizottság megsértette. A felperes erre vonatkozólag azt állítja, hogy a megtámadott határozat nem tartalmazza annak indokolását, hogy miért kezeli a Vallon Tartományt és a repülőtérét egymástól függetlennek, annak ellenére, hogy a repülőtér a tartomány tulajdona és annak ellenőrzése alatt működik. A fentiekben foglaltakon túl a felperes álláspontja szerint: nem indokolták meg azt sem, hogy miért tulajdonítanak a tartománynak jogszabályalkotó/szabályozó szerepet, ahelyett hogy tulajdonosként kezelnék; továbbá, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg a más repülőterek gyakorlatára vonatkozó bizonyítékokat, valamint elmulasztotta a repülőtér üzleti tervének megfelelő értékelését.

A kérelmező úgy ítéli meg továbbá, hogy az EK 87. cikkét helytelenül alkalmazták, mivel az annak első bekezdésében foglalt elemek nem mindegyike teljesült: a megállapodás – tárgyilagosságot vizsgálva – nem fogható fel állami támogatásként, továbbá a Bizottság elmulasztotta a helyzet elemzését, mind az állítólagos támogatást nyújtó, mind pedig az állítólagos kedvezményezett szemszögéből.

Monique Negenman által 2004. június 21-én az Európai Közösségek Bizottsága ellen benyújtott kereset

(T-255/04. sz. ügy)

(2004/C 228/98)

(Az eljárás nyelve: francia)

Monique Negenman, lakóhelye: Roosendaal (Hollandia), képviseli: Lucas Vogel ügyvéd, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. június 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

- semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2004. március 8-án elfogadott és 2004. március 11-én közölt határozatát, amely elutasította a felperes 2003. február 25-i

panaszát a felperes szülési szabadságának első és utolsó napját megállapító 2003. október 23-i és 30-i közigazgatási határozatok ellen;

- kötelezze az alperest 10 000 euró kártérítés megfizetésére, a követelésnek az eljárás során történő felemelése, illetve leszállítása jogának fenntartásával;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A felperes szerint a kinevezésre jogosult hatóság tévesen állapította meg a szülési szabadságának első és utolsó napját.

Állítását alátámasztandó a Szabályzat 58. cikkére hivatkozik (a 2004. május 1. előtt hatályos szöveg szerint), valamint a bizalmvédelem elvére, amelyet a Szabályzat 35. cikke fektet le, azzal, hogy a kinevezésre jogosult hatóság a szülési szabadságának első és utolsó napját a szülés tényleges időpontját figyelembe véve állapította meg, noha a Szabályzat említett 58. cikke szerint a szülési szabadság hat héttel a születésnek – az érintett tisztviselő által benyújtott igazolásban megjelölt – várható időpontja előtt kezdődik.

A T-306/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/99)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második kibővített tanácsának elnöke elrendelte a T-306/99. sz. Oliecentrum Nederland B.V., támogatja a Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-307/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/100)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második kibővített tanácsának elnöke elrendelte a T-307/99. sz. Oliecentrum Strijbos B.V., támogatja a Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-308/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/101)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 24-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a T-308/99. sz. H. Peeters Service B. V., támogatója: Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-310/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/102)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága kibővített második tanácsának elnöke elrendelte a T-310/99. sz. Strijbos en zoon B. V., támogatója: Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-311/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/103)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága kibővített második tanácsának elnöke elrendelte a T-311/99. sz. Tankstation Haarhuis B. V., támogatója: Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-312/99. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/104)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 11-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága kibővített második tanácsának elnöke elrendelte a T-312/99. sz. Technische Handelnderneming Van Dooren

B.V., támogatója: Holland Királyság, kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 63., 2000.3.4.

A T-220/02. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/105)

(Az eljárás nyelve: francia)

2004. május 12-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága (egyesbíró) elrendelte a T-220/02. sz. Antonio Silva kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 247., 2002.10.12.

A T-242/03. sz. ügy ⁽¹⁾ törlése

(2004/C 228/106)

(Az eljárás nyelve: német)

2004. május 25-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a T-242/03. sz. Ulf Jacoby kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 200., 2003.8.23.

A T-380/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/107)

(Az eljárás nyelve: német)

2004. július 6-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a T-380/03. sz. Korn-og Foderstof Kompagniet kontra Európai Közösségek Bizottsága ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 21., 2004.1.24.

A T-423/03. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/108)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 24-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága második tanácsának elnöke elrendelte a T-423/03. sz. Elisabeth Saskia SMIT kontra Europol ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 47., 2004.2.21.

A T-89/04. sz. ügy törlése ⁽¹⁾

(2004/C 228/109)

(Az eljárás nyelve: holland)

2004. május 24-i végzésével az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága első tanácsának elnöke elrendelte a T-89/04. sz. C.I. Bieger kontra Europol ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 106., 2004.4.30.

III

(Közlemények)

(2004/C 228/110)

A Bíróság utolsó kiadványa az Európai Unió Hivatalos Lapjában

HL C 201., 2004.8.7.

Korábbi közzétételek

HL C 190., 2004.7.24.

HL C 179., 2004.7.10.

HL C 168., 2004.6.26.

HL C 156., 2004.6.12.

HL C 146., 2004.5.29.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
